

Mark 4

ASVh with Comments

Summary. Here in Chapter 4, Jesus teaches the crowd in parables, and it tells us that privately He explains everything to His disciples. The chapter ends with Jesus and the disciples leaving the multitude and taking a boat on the sea, and Jesus was calming a storm showing to His disciples that He is more than just a human. The Lord reveals to His disciples the power and authority that He has over all things, seen and unseen things. Some of the parables in this chapter have similarities with other parables given by the Lord in the Gospel of Mathew and Luke, but as presented in Mark, they stand on their own and bring new understanding. The parables given are: 1) The parable of the sower. The parable has shown that the way your heart is, that is how the Word will grow, not how smart you are; the smartness will not help you understand the Word; the heart will help you understand. The openness and cleanness deep in the heart are like a curtain for the mind to understand the Word that has been sown down to it (the curtain for the heart is the openness and cleanness of your heart which makes us understand more or less the meaning of the Word).

บทสรุป ในบทที่ 4 นี้ พระเยซูสอนผู้คนเป็นคำอุปมาและบอกเราเป็นการส่วนตัว พระองค์สอนเหล่าสาวกของพระองค์ถึงรายละเอียดทุกสิ่ง ในตอนจบของบทนี้พระเยซูกับเหล่าสาวกไปจากผู้คน และโดยเรือบนทะเลและพระเยซูสงบคลื่นแสดงให้เหล่าสาวกเห็นว่าพระองค์เป็นมากกว่ามนุษย์ พระองค์แสดงต่อเหล่าสาวกของพระองค์ถึงอำนาจและสิทธิเหนือทุกสิ่งที่เราเห็นและไม่สามารถเห็นได้ คำอุปมาบางส่วนในบทนี้มีส่วนคล้ายครั้งกับคำอุปมาของพระองค์ในหนังสือของมัทธิวและลูกา แต่ที่ให้อ่านในมาระโกขึ้นโดยตัวเองและนำความเข้าใจใหม่ คำอุปมาที่ให้นี้มี 1) คำอุปมาเกี่ยวกับผู้หว่านพืช ในคำอุปมานี้ได้แสดงให้เห็นว่าใจของเราเป็นอย่างไรเพื่อคำสอนจะเติบโต ไม่ใช่ความฉลาดของเรา ความฉลาดไม่ได้ช่วยให้เราเข้าใจคำสอนใจจะช่วยให้เราเข้าใจ ความเปิดเผยและความสะอาดลึกในใจคือเป็นเหมือนม่านที่กั้นความคิดที่จะเข้าใจคำสอนที่ได้ปลูกลงไป (ม่านสำหรับใจคือความเปิดเผยและความสะอาดลึกในใจของเรา ซึ่งทำให้เราเข้าใจมากหรือน้อยลงต่อความหมายของพระคำสอน)

2) The parable of a lamp under a basket. The Bible is the lamp for all humans in the world, and the Bible cannot be hidden. Watch out and treasure your Bible; many will try to change things in the Bible. The way to know the true Bible is by the Holy Spirit; the Lord will send His Holy Spirit and convince your heart to think again and again before accepting something. 3) The parable of the seed growing. When the seed has been sown on a person, not all feel that they have something useful in them. The fruit is the gift of the Spirit, everybody has, but a different gift; when the fruit is ripe, the person who received the gift learns and accepts and knows that it is not by themselves they have it, but because of the mercy of the Lord, they have that gift. 4) The parable of the mustard seed. The whole parable relates to growing the plant. The mustard plant is easy to grow, fast, and efficient, spreading like wildfire. It is the same with the Bible; give one Bible to one country of the earth and see it will grow like wildfire on that country, affecting every soul. The other garden plants refer to many faiths on earth, they all are a plant on earth, but the mustard plant that the Lord had picked grows bigger than them, making branches that even the birds of the air come to benefit.

2) คำอุปมาตะเกียงใต้ถัง พระคัมภีร์คือตะเกียงสำหรับมนุษย์ทุกคนในโลกและไม่สามารถซ่อนพระคัมภีร์ได้ ระวังและรักษาพระคัมภีร์อันมีค่าของเราจะมีหลายคนพยายามเปลี่ยนแปลงบางอย่างในพระคัมภีร์ วิธีที่จะรู้ว่าเป็นพระคัมภีร์ที่แท้จริงก็โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้เป็นเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์และจะทำให้มีความเชื่อในใจของเราให้คิดหลายครั้งก่อนที่จะยอมรับบางสิ่ง 3) คำอุปมาของพืชที่เจริญโต เมื่อเมล็ดพืชได้หว่านลงในคน ไม่รู้สึกรู้ว่ามีสิ่งที่มีประโยชน์ในตน ผลคือของขวัญสำหรับวิญญาณทุกคนมี แต่แตกต่างของขวัญกัน เมื่อผลนั้นเติบโตขึ้นบุคคลที่ได้รับของขวัญได้เรียนและยอมรับว่าไม่ใช่โดยตนเองที่ทำให้ได้รับแต่เพราะพระเมตตาของพระเจ้าที่พวกเขาได้รับของขวัญ 4) คำอุปมาเมล็ดพันธุ์ผักกาด คำอุปมานี้เกี่ยวกับการปลูกพืช เมล็ดพันธุ์ผักกาดง่ายที่จะปลูก โตเร็วและได้ผลดี กระจายเหมือนไฟฟ้า เช่นเดียวกับกับพระคัมภีร์ ให้พระคัมภีร์ต่อประเทศหนึ่งในโลกและมองแล้วมันจะเติบโตเหมือนไฟป่าจะกระทบประเทศนั้น มีผลกระทบต่อกับวิญญาณ ผักในสวนชนิดอื่นในที่นี้คือความเชื่อหลายชนิดบนโลก พวกมันได้โตบนโลกแต่เมล็ดพันธุ์ผักกาดที่พระเจ้าได้เลือกเติบโตใหญ่กว่าทุกอย่าง มีกิ่งก้านแผ่ในอากาศก็มาได้รับผลประโยชน์

4 ¹And again **He** began to teach by the sea side. And there is gathered unto **Him** a very great multitude, so that **He** entered into a boat, and sat in the sea; and all the multitude were by the sea on the land.

¹และอีกครั้ง **พระองค์** เริ่มสอนข้างทะเล และฝูงชนจำนวนมากมายัง **พระองค์** ดังนั้น **พระองค์** จึงลงไปเรือ และนั่งลงในทะเล และฝูงชนอยู่บนชายฝั่งทะเล

Comments 4:1. (See Matthew 13:1-2 Comments, and Luke 8:4). **Q:** Are the parables in Mark 4, Matthew 13 and Luke 8 given to the same group of people at the same time and in the same place? **A:** Not same time event, different group of people, in the same general area, but same parables given. Remember that the Lord always travels, He doesn't stay long in one place, that is why it is not exactly the same spot but close by area. Questions arise in many hearts; even now look at how people struggle with it; in each Gospel different words of using gives different meaning. But in the Bible, not that they try to change the words, but because different people listening, the understanding of each group and each place will be different even in the same words.

ความเห็น 4:1 (มองความเห็นในมัทธิว 13:1-2 และลูกา 8:4) **คำถาม:** คำอุปมาในมาระโก 4 มัทธิว 13 และลูกา 8 ให้ต่อกลุ่มคนเดียวกันในเวลาและสถานที่เดียวกันในหนังสือทั้งสามหรือไม่? **คำตอบ:** ไม่ใช่เหตุการณ์เดียวกัน ต่างกลุ่มคน ในเขตเดียวกัน แต่ให้คำอุปมาเดียวกัน จำไว้ว่าตลอดเวลา พระองค์เดินทาง พระองค์ไม่หยุดอยู่นานในที่ใดที่หนึ่ง นั่นคือทำไมไม่ใช่ที่เดียวกันแต่ใกล้เคียงกัน มีคำถามเกิดขึ้นในหลายใจ แม้ว่าในเวลานั้นคนขัดแย้ง ในหนังสือแต่ละเล่มใช้คำแตกต่างกันเพื่อความหมายแตกต่างกันไป แต่ในพระคัมภีร์ ไม่ใช่ว่าพวกเขาพยายามที่จะเปลี่ยนคำ แต่เพราะแต่ละพวกฟังความเข้าใจของแต่ละพวกและในแต่ละสถานที่ที่มีความแตกต่างกันไป และในแต่ละที่เหตุการณ์แตกต่างกันไปแม้ว่าใช้คำเดียวกัน

Q: In Mark 4:1 and Matthew 13:1-2 it says that Jesus sat in the boat and the crowd on the shore by the sea. Did the Lord teach this way (from the boat) in different days more than once? **A:** Jesus is in the boat in many, many occasions, because it is a different group of people, and people crowd around Him. The Lord will go into a boat to be able to teach each group each time. We can say that, even in Matthew and Mark when the events show that the same parables were spoken by Jesus sitting in the boat, Jesus addressed different groups of people at different time. Jesus sat in the boat teaching, and people are coming and going, and Jesus teaches them in parables.

คำถาม: ในมาระโก 4:1 และมัทธิว 13:1-2 ได้พูดว่า พระเยซูนั่งในเรือและฝูงชนอยู่บนชายหาดที่ทะเล พระเจ้าได้สอนแบบนี้ (จากเรือ) ในวันอื่นมากกว่าหนึ่งครั้ง? **คำตอบ:** พระเยซูอยู่ในเรือหลายๆครั้ง เพราะว่ากลุ่มคนแตกต่างกัน และมีผู้คนจำนวนมากรอบๆพระองค์ พระองค์จะลงไปเรือเพื่อสามารถสอนแต่ละกลุ่มในแต่ละครั้ง เราสามารถพูดได้ว่า แม้ในมัทธิวและมาระโกในแต่ละเหตุการณ์ เมื่อแสดงให้เห็นว่าใช้คำอุปมาเดียวกันเมื่อสอนโดยพระเยซูนั่งในเรือ พระเยซูพูดต่อกลุ่มคนแตกต่างกันในเวลาต่างกัน พระเยซูนั่งในเรือสอน และผู้คนเข้ามาและออกไป และพระเยซูสอนพวกเขาเป็นคำอุปมา

Q: Is this onetime event? **A:** It is not a onetime event. The time always changing, people are coming and going, and the Lord is travelling all the time. It never has been same event, and not in the same spot.

คำถาม: มีเพียงครั้งเดียวในเหตุการณ์นี้? **คำตอบ:** ไม่ใช่เพียงครั้งเดียว เวลาเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา คนเข้ามาและออกไป และพระองค์เดินทางตลอดเวลา มันไม่เคยมีเหตุการณ์เดียวกัน และไม่ใช่ในที่เดียวกัน

²And **He** taught them many things in parables, and said **to** them in **His** teaching,

²และ **พระองค์** สอนพวกเขาหลายอย่างในคำอุปมา และพูดกับพวกเขาในการสอนของ **พระองค์**

³**Listen:** Behold, the sower went **out** to sow:

³ฟัง ดูเถิด ชาวสวนออกไปและหว่านพืช

⁴and it came to pass, as he sowed, some seed fell by the way side, and the birds came and devoured it.

⁴เวลาผ่านไปเมื่อเขาหว่านพืช บางเมล็ดตกข้างทาง นกมาและกินเสีย

⁵And other fell on the rocky ground, where it had not much earth; and **straightaway** it sprang up, because it had no deepness of earth:

⁵และบ้างก็ตกในดินหิน ไม่มีดินมาก และก็เติบโตทันที เพราะดินไม่ลึก

⁶and when the sun was risen, it was scorched; and because it had no root, it withered away.

⁶และเมื่อพระอาทิตย์ขึ้นมันก็เหี่ยวไป และเพราะไม่มีราก ก็เหี่ยวแห้งไป

⁷And other fell among the thorns, and the thorns grew up, and choked it, and it yielded no fruit.

⁷และเมล็ดอื่นตกในพงหนาม และหนามโตคลุม และสำลักไป และไม่เกิดผล

⁸And others fell into the good ground, and yielded fruit, growing up and increasing; and brought forth, thirtyfold, and sixtyfold, and a hundredfold.

⁸และเมล็ดอื่นตกในดินดี และเกิดผล เต็มโต และให้ผลสามสิบเท่า และหกสิบเท่า และร้อยเท่า

⁹And He said, Who has ears to hear, let him hear.

⁹และ พระองค์ พูดว่า ใครมีหูได้ยิน ปลอ่ยให้เขาฟังเถิด

Comments 4:1-9. (See Matthew 13:1-9 Comments, and Luke 8:4-8).

ความเห็น 4:1-9 (มองความเห็นในมัทธิว 13:19 และลูกา 8:4-8)

Comparison Analysis Mark 4:1-9

การวิเคราะห์เปรียบเทียบ มาระโก 4:1-9

Part 1: (Mark 4:1-2, Matthew 13:1-3a, and Luke 8:4). We can see from these verses of Scripture that in each Gospel the Lord teaches many things in parables, but the time and the place given for each Gospel is different, but not far apart.

ส่วนที่ 1: (มาระโก 4:1-2 มัทธิว 13:1-3ก และลูกา 8:4) เราสามารถเห็นจากข้อนี้ของพระคัมภีร์ว่า ในหนังสือแต่ละเล่มพระผู้เป็นเจ้าได้สอนหลายสิ่งในคำอุปมา แต่เวลาและสถานที่แตกต่างกันไปในหนังสือแต่ละเล่ม แต่ไม่ไกลจากกัน

Part 2: (Mark 4:3-4, Matthew 13:3b-4, and Luke 8:5). The main point in all three Gospels is that a sower went out to sow his seed and the seed fell along the path and the birds came and devour it. In Luke 8:5 we are also told that the seed was trampled underfoot. We can see that the parables are the same, but a few words make the difference and it is depending on the listener. Because the Lord knows the heart of people, something people can take, the Lord wants to show the way for each group to see how to take the parable, but all have same meaning. The Lord gives to the writer and each Gospel will get a little different than the other and the reader can find help from each Gospel in different area. For example, here in Mark it adds more things but also cuts something off. People who read the Bible are supposed to find out what each Gospel tells and put them together and get out the core meaning.

ส่วนที่ 2: (มาระโก 4:3-4 มัทธิว 13:3ข-4 และลูกา 8:5) จุดสำคัญของหนังสือทั้งสามเล่มคือ ผู้หว่านออกไปหว่านเมล็ดพืชของเขาและบางเมล็ดตกข้างทางและนกมาและกินเสีย ในลูกา 8:5 เราได้รับรู้บ้างเมล็ดถูกเหยียบได้เท่า เราสามารถเห็นได้ว่าเป็นคำอุปมาเดียวกัน แต่มีคำบางคำแตกต่างกันและนั่นขึ้นอยู่กับผู้ฟัง เพราะพระผู้เป็นเจ้ารู้ใจของคน บางสิ่งคนสามารถรับได้ พระผู้เป็นเจ้าต้องการที่จะแสดงให้เห็นว่า คนแต่ละกลุ่มจะถือคำอุปมาอย่างไร แต่ทุกอย่างมีความหมายเดียวกัน พระผู้เป็นเจ้าให้แก่ผู้เขียนในแต่ละเล่มจะแตกต่างกันไปเล็กน้อย และผู้อ่านสามารถหาสิ่งช่วยเหลือจากแต่ละเล่มในที่ต่างกันไป ตัวอย่างเช่น ในที่นี้มาระโกเพิ่มบางสิ่งแต่ตัดบางสิ่ง เมื่อคนที่อ่านพระคัมภีร์สมควรที่จะหาว่าในหนังสือแต่ละเล่มบอกและรวบรวมกันและวางเข้าด้วยกันและจะให้ความหมายหลักออกมา

Part 3: (Mark 4:5-6, Matthew 13:5-6, and Luke 8:6). The difference between the verses in Mark and Matthew and Luke is where the seed fell down, on rocky ground or on rock; similar, but separate the difference out. Find the common ground, don't try to look for each word itself, the word may be different but the meaning in all three Gospels is the same; don't pick on the individual words. The difference is the key; why it is different? If it is only one group of people, there is no need to make a difference; but because there is not the same type of people in Mark, Matthew and Luke who hear, the parable has differences.

ส่วนที่ 3: (มาระโก 4:5-6 มัทธิว 13:5-6 และลูกา 8:6) ความแตกต่างระหว่างคำกล่าวในมาระโกและมัทธิวและลูกา อยู่ที่สถานที่ที่เมล็ดพืชตก บนดินหินหรือบนหิน คล้ายกันแต่แยกสิ่งที่แตกต่างออกไป หากจุดเดียวกันอย่าพยายามมองในคำแต่ละคำเอง คำอาจแตกต่างกันแต่มีความหมายในหนังสือทั้งสามเล่มเดียวกัน อย่าเลือกเพียงคำเดียวเท่านั้น ความแตกต่างคือจุดสำคัญ ทำไมจึงแตกต่างกัน? ถ้ามีเพียงกลุ่มคนเพียงกลุ่มเดียว ก็ไม่ต้องทำให้แตกต่างกันไป แต่เพราะในที่นี้ไม่ใช่กลุ่มคนชนิดเดียวกันในมาระโก มัทธิวและลูกาซึ่งได้ยิน คำอุปมามีความแตกต่างกัน

Part 4: (Mark 4:7, Matthew 13:7, and Luke 8:7). In all three Gospels the words in these verses are very similar and the meaning is all the same.

ส่วนที่4: (มาระโก 4:7 มัทธิว 13:7 และลูกา8:7) ในหนังสือทั้งสามเล่มคำที่ใช้ในข้อนี้คล้ายกันมากและทั้งหมดมีความหมายเดียวกัน

Part 5: (Mark 4:8-9, Matthew 13:8-9, and Luke 8:8). The verses in Mark and Matthew are very similar with some order differences. But, in the Gospel of Luke the yield of the good seed falling on the good soil is given only as hundredfold. However, the meaning of the parable in all three Gospels is the same; the meaning is the same, just the arrangement order of explaining is different which does not make the meaning change.

ส่วนที่5: (มาระโก 4:8-9 มัทธิว 13:8-9 และลูกา 8:7) ในมาระโกและมัทธิวข้อนี้มีความคล้ายกันด้วยการลำดับแตกต่างกัน แต่ในหนังสือของลูกาผลที่เมล็ดดีที่ตกในดินดีให้หนึ่งร้อยเต็ม อย่างไรก็ตาม ความหมายของคำอุปมาในหนังสือทั้งสามเป็นเช่นเดียวกัน ความหมายเดียว เพียงแต่ลำดับการจัดเรียงคำอธิบายต่างกัน ซึ่งไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยน

¹⁰And when **He** was alone, they that were about **Him** with the twelve asked of **Him** the parables.

¹⁰และเมื่อ **พระองค์** อยู่ตามลำพัง พวกเขาที่อยู่กับ **พระองค์** กับสาวกทั้งสิบสองถาม **พระองค์** ถึงคำอุปมา

¹¹And **He** said to them, **To** you is given the mystery of the kingdom of **God**: but to them that are outside, all things are done in parables:

¹¹และ **พระองค์** บอกแก่พวกเขาว่า สำหรับพวกเขาได้ความลึกลับของอาณาจักรของ **พระเจ้า** แต่สำหรับพวกเขาคนภายนอก ทุกอย่างจะกล่าวเป็นคำอุปมา

¹²that seeing they may see, and not perceive;

¹²เมื่อพวกเขาได้ดู และไม่เห็น

and hearing they may hear, and not understand;

และได้ฟังพวกเขาได้ยิน และไม่เข้าใจ

fearing that by chance they should turn [], and [] be forgiven [].

ด้วยว่าในเวลาหนึ่งจะหันกลับ และรับการอภัย

Comments 4:10-12a. (See also Matthew 13:10-16 Comments and Luke 8:9-10). **Q:** Was the Lord asked this same question more than once by His disciples and people around Him? **A:** Now it is a point you can see, different time, different people asking questions and listening the parables, each Gospel has different questions because they are not happening in the same time. The Gospels have been given, but in each Gospel, we can notice the different time and people that are around asking; not just once the questions have been asked. Many, many questions have been asked, but each Gospel has different purpose that is why it gives different records; the purpose of making a difference in each Gospel that is the key.

ความเห็น 4:10-12ก (มองเห็นในมัทธิว 13:10-16 และลูกา 8:9-10) **คำถาม:** พระผู้เป็นเจ้าได้ถูกถามในคำถามเดียวกันหลายครั้งโดยเหล่าสาวกและประชาชนรอบๆพระองค์หรือ? **คำตอบ:** ในที่นี้เราสามารถเห็นได้ว่า ต่างเวลาและต่างผู้คนถามคำถาม และกำลังฟังคำอุปมา ในพระคำสอนหนังสือแต่ละเล่มมีคำถามต่างกันเพราะไม่ได้เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน พระคำสอนได้ให้ แต่ในแต่ละพระคำสอน เราสามารถสังเกตเห็นความแตกต่างเวลาและผู้คนรอบๆถามคำถาม ไม่ใช่เพียงคำถามเดียวที่ได้ถาม ได้มีคำถามหลายคำถาม แต่ในแต่ละพระคำสอนมีจุดประสงค์ต่างกันนั่นคือทำไมจึงมีการบันทึกต่างกัน ในแต่ละบทมีจุดประสงค์ให้ต่างกันนั่นคือจุดสำคัญ

Comments 4:11-12b. (For Mark 4:11-12 see also Matthew 13:11 Comments). “that seeing ... not understand”; this is talking about people which have seen and heard the teaching of the Lord; you see it in front of you, but you can’t take it. The Lord was on earth, they see the difference between common man and the Lord, but they do not accept the difference.

“Fearing that by chance they should turn and be forgiven”; Here is not the meaning that the Lord does not want them have; pay attention to the meaning; the purpose of each person coming around the Lord is different. Some do not want to be forgiven, they come only to criticize and try to turn away people. Those ones even if they hear they will never understand or accept; and by faking, they think they can have a chance to receive the forgiveness. This is not about the Lord giving forgiveness, the Lord gives forgiveness to all that come with sincere heart, no exception, but here is not about those type. Most people interpret that the Lord fears they will turn; How can the Lord have fear? This fearing is not afraid, but that those who are not true pretend to be faithful and can turn away

the true ones, that's all. Here you can link to the parable of the wolf that comes in the sheep clothing (See Matthew 7:15 Comments); they have known the Lord but did not accept and pretend to believe in order to make damage for another believers, it is blasphemy (See Mark 3:28-30).

ความเห็น 4:11-12 (สำหรับมาระโก 4:11 มองความเห็นในมัทธิว 13:11) "พวกเขามอง ... แต่ไม่เข้าใจ" ในที่นี้พูดถึงผู้ที่ได้เห็นและได้ยินการสอนของพระเจ้า เราเห็นต่อหน้า แต่เราไม่สามารถรับ พระเจ้าอยู่บนโลก พวกเขาได้เห็นความแตกต่างระหว่างคนสามัญและพระองค์ แต่พวกเขาไม่ยอมรับความแตกต่าง

"เกลือกว่าในเวลาหนึ่งเวลาใดเขาจะกลับใจและได้รับการยกโทษ" ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่ต้องการพวกเขาให้ ความสนใจในความหมายจุดประสงค์ของแต่ละคนที่มารอบๆพระองค์คือความแตกต่าง บางคนไม่ได้มาเพื่อรับอภัยโทษ พวกเขาจะมาเพื่อจับผิดและพยายามหันคนไป นั่นคือผู้ที่ได้ยินแต่ไม่เคยเข้าใจหรือยอมรับ และโดยสร้างทำ พวกเขาคิดว่าจะได้รับการอภัยบาป สิ่งนี้ไม่เกี่ยวกับพระเจ้าให้อภัยบาป พระเจ้าให้อภัยบาปแก่ทุกคนที่มาด้วยความจริงใจ ไม่มีการยกเว้น แต่ในที่นี้ไม่ใช่พวกนั้น คนส่วนมากตีความว่าพระเจ้ากลัวว่าพวกเขาจะกลับใจ พระเจ้ากลัวได้อย่างไร? ความกลัวนี้ไม่ใช่ความขลาดกลัว แต่พวกที่ไม่มีความจริงใจสร้างว่ามีความเชื่อและสามารถหันเหผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริง นั่นคือในที่นี้เราสามารถเชื่อมโยงคำอุปมาเกี่ยวกับผู้พยากรณ์เท็จที่มุ่งหมิ่นชนแกะ (มองความเห็นในมัทธิว 7:15) พวกนี้รู้จักพระองค์แต่ไม่ยอมรับ และสร้างทำว่าเชื่อเพื่อทำความเสียหายแก่ผู้มีความเชื่ออื่นๆ นี่คือการหมิ่นประมาท (มาระโก 3:28-30)

[The understanding in Mark 4:12 is that there are two groups of people that come to the Lord: 1) those that have sincere heart and searching, to whom the Lord will give understanding of the parables, and 2) those that are fake and not sincere, so they will never understand the parables. This second group, since they don't understand the parables, will not be able to explain anything and convince the other group about their way of understanding, since the other ones will see clearly from the Lord that they themselves are correct, and make those people somehow by chance to turn away from asking repentance and forgiveness from the Lord. If those from the first group continue asking from the Lord to see clearly, they won't fall into a trap, because the Lord will always help if you come to ask. Really, the Lord does not want that people which do not have faith and do not ask the Holy Spirit understanding to use their own mind and understanding and teach others His Word.]

[เข้าใจว่าในมาระโก 4:12 ว่ามีคนสองกลุ่มที่มาหาพระเจ้า 1) ผู้ที่มาจากด้วยความจริงใจและแสวงหา นั่นคือผู้ที่พระองค์จะให้ความเข้าใจในคำอุปมา และ 2) พวกตัวปลอมที่มาและไม่จริงใจ พวกนี้จะไม่เคยมีความเข้าใจในคำอุปมา พวกที่สองนี้ เพราะไม่มีความเข้าใจ เนื่องจากพวกเขาไม่มีความเข้าใจคำอุปมา ดังนั้นพวกเขาจะไม่เคยมีความสามารถที่จะอธิบายสิ่งใดและชักจูงคนอื่นเกี่ยวกับวิธีที่พวกเขาเข้าใจ เพราะผู้อื่นจะเห็นชัดจากพระเจ้าว่าพวกเขาเองถูกต้อง และทำให้คนเหล่านั้นมีโอกาสหันกลับจากการหลงผิดและขออภัยจากพระเจ้า ถ้าพวกนั้นจากกลุ่มแรกอดทนและรอของจากพระเจ้าก็จะให้เห็นชัด พวกเขาจะไม่ตกในหลุมพราง เพราะพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าตลอดเวลาจะช่วยถ้าเรามาร้องขอ จริงๆแล้ว พระเจ้าไม่ต้องการให้พวกซึ่งไม่มีความเชื่อและขอความเข้าใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่ใช้ความคิดและความเข้าใจของตนเองและสอนผู้อื่นต่อคำสอนของพระองค์]

¹³And **He says to them**, Know **you** not this parable? and how shall **you** know all the parables?

¹³และ **พระองค์** พูดกับพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจคำอุปมานี้? แล้วพวกเขาจะรู้คำอุปมาทั้งปวงได้อย่างไร?

¹⁴The sower **sows** the word.

¹⁴ผู้หว่านพืชได้หว่านคำสอน

¹⁵And these are they by the way side, where the word is sown; and when they have heard, **straightaway comes** Satan, and **takes** away the word which **has** been sown in them.

¹⁵และบางเมล็ดก็ตกข้างทาง ที่ใดก็ตามที่คำสอนได้หว่าน และเมื่อพวกเขาได้ยินในทันใดซาตานก็มา และเอาคำสอนที่ได้หว่านในพวกเขาไป

¹⁶And these in like manner are they that are sown upon the rocky places, who, when they have heard the word, **straightaway** receive it with joy;

¹⁶และเช่นเดียวกันที่ได้หว่านในดินหิน ผู้ซึ่งเมื่อได้ยินคำสอนรับไว้ด้วยความยินดี

¹⁷and they have no root in themselves, but endure for a while; then, when tribulation or persecution **arises** because of the word, **straightaway** they stumble.

¹⁷แต่ไม่มีรากในตนเอง แต่รับไว้ชั่วเวลาหนึ่ง เมื่อความยากลำบากและการข่มเหงเกิดขึ้นเพราะคำสอน ในทันใดก็ซังก

¹⁸And others are they that are sown among the thorns; these are they that have heard the word,

¹⁸และเมล็ดอื่นที่ได้หว่านในพงหนาม พวกนี้ไดยินคำสอน

¹⁹and the cares of the ^[a]world, and the deceitfulness of riches, and the lusts of other things entering in, choke the word, and it **befalls** unfruitful.

¹⁹และความกังวลของโลก และความลุ่มหลงในสมบัติ และความอยากในสิ่งต่างๆเข้ามาสู่คำสอน และไม่มีผลประโยชน์

²⁰And those are they that were sown upon the good ground; such as hear the word, and accept it, and bear fruit, thirtyfold, and sixtyfold, and a hundredfold.

²⁰และพวกเมล็ดที่ตกในดินดี พวกนี้ไดยินคำสอน และรับไว้ และเกิดผล สามสิบเท่าตัว และหกสิบเท่าตัว และร้อยเท่าตัว

Comments 4:13-20. (See Matthew 13:18-23 Comments, and Luke 8:9-15).

ความเห็น: 4:13-20 (มองความเห็นในมัทธิว 13:18-23 และลูกา 8:9-15)

Comparison Analysis Mark 4:13-20

การวิเคราะห์เปรียบเทียบ มาระโก 4:13-20

Part 1: (Mark 4:13-14, Matthew 13:18, and Luke 8:11). The important understanding here is that the seed is the Word of God. The sower is not specific who it is. The sower refers to people all over the world who are willing to tell the Word to whosoever they meet. They have the Word in their mouth all the time to tell it out to whosoever they meet; not missionaries not pastors, all the believers who believe in the Word should tell, because everybody has mouth to talk; this is what the mouth should talk, the Word of God.

ส่วนที่1: (มาระโก 4:13-14 มัทธิว 13:18 และลูกา 8:11) มีความสำคัญที่จะเข้าใจในที่นี้ว่า เมล็ดพืชคือคำสอนของพระเจ้า ผู้หว่านพืชไม่เฉพาะในแต่ละที่ว่าเป็นใคร ผู้หว่านพืชนี้คือผู้คนที่ทั่วโลกซึ่งมีความต้องการที่จะไปบอกพระคำสอนต่อใครก็ตามที่พวกเขาพบ พวกเขามีพระคำสอนอยู่ในปากตลอดเวลาออกไปบอกต่อทุกคนที่พวกเขาพบ ไม่ใช่มีชั้นนารีไม่ใช่ชนักสวดศาสนา ทุกคนที่เชื่อในคำสอนควรบอก เพราะทุกคนมีปากที่จะพูด นี่คือนสิ่งที่ปากควรพูด พระคำสอนของพระเจ้า

Part 2: (Mark 4:15, Matthew 13:19, and Luke 8:12). Notice some differences in the words used in these verses of Scripture but all give the same meaning that the ones along the path hear the Word but do not meditate on the Word but instead listen to the temptations of the world (See also Matthew 13:19 Comments).

ส่วนที่2: (มาระโก 4:15 มัทธิว 13:19 และลูกา 8:12) สังเกตความแตกต่างในคำสอน แต่ที่ให้ในข้อนี้ทุกอย่างมีความหมายเดียวกัน พวกที่ไดยินพระคำสอนแต่แทนที่ที่ฟังใจในพระคำสอน แต่แทนที่ไปสนใจฟังการล่อลวงของโลก (มองความเห็นในมัทธิว 13:19)

Part 3: (Mark 4:16-17, Matthew 13:20-21, and Luke 8:13). Notice that in these verses in Mark and Matthew we have the ones sown on rocky ground and in Luke the ones sown on rock. The main understanding is that seed sown on rocky ground or on rock has no root or no root in themselves, and when tribulation or persecution on account of the Word comes or testing of faith comes, they fall away (See also Matthew 13:20-21 Comments).

ส่วนที่3: (มาระโก 4:16-17 มัทธิว 13:20-21 และลูกา 8:13) สังเกตข้อนี้ในมาระโกและมัทธิวเรามีผู้ซึ่งหว่านบนดินหินและในลูกามีผู้ซึ่งหว่านบนหิน จุดสำคัญที่ควรเข้าใจคือเมล็ดที่หว่านบนดินหินหรือบนหินไม่มีรากหรือไม่มีรากในตนเอง และเมื่อการล่อลวงหรือถูกลงโทษเพราะพระคำสอนหรือการทดสอบความเชื่อมาในทางของตนก็หลุดไป (มองความเห็นในมัทธิว 13:20-21)

Part 4: (Mark 4:18-19, Matthew 13:22, and Luke 8:14). The main understanding from these verses is that these are those that hear and know what the Word says, but because they enjoy more the pleasures and riches of this world choose not to follow the Word (See also Matthew 13:22 Comments).

ส่วนที่4: (มาระโก 4:18-19 มัทธิว 13:22 และลูกา 8:14) จุดสำคัญที่เข้าใจจากข้อนี้คือผู้ที่ไดยินและรู้ว่าพระคำสอนอะไร แต่เพราะพวกเขามีความสนุกและความร่ำรวยของโลกนี้ เลือกที่จะไม่ติดตามพระคำสอน (มองความเห็นใน มัทธิว 13:22)

Part 5: (Mark 4:20, Matthew 13:23, and Luke 8:15). Comparing these verses in Mark, Matthew and Luke we can see some differences of words used, but the meaning is the same. Matthew, Luke and Mark, all three Gospels may say differently, a little bit of difference in each Gospel, but all hold one meaning together, the Lord gives one meaning, different way of saying but one meaning (See Matthew 13:23 Comments).

ส่วนที่5: (มาระโก 4:20 มัทธิว 13:23 และลูกา 8:15) เปรียบเทียบข้อนี้ในมาระโก มัทธิวและลูกา เราสามารถเห็นคำที่ใช้มีแตกต่างกันบางคำแต่มีความหมายเดียวกัน มัทธิว ลูกาและมาระโก คำสอนทั้งสามนี้สามารถพูดได้ว่าไม่เหมือนกัน แตกต่างกันเล็กน้อยในแต่ละพระคำสอน แต่ทั้งหมดมีความหมายเพียงอย่างเดียว พระเจ้าให้เพียงความหมายเดียว แตกต่างวิธีของคำพูดแต่มีความหมายเดียว (มองความเห็นใน มัทธิว 13:23)

²¹And **He** said **to** them, Is the lamp brought to be put under the bushel, or under the bed, and not to be put on the stand?

²¹และ **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า จะเอาตะเกียงมาใส่ไว้ใต้ถังหรือใต้เตียง และไม่เอาตั้งไว้บนขาตั้งหรือ?

²²For there is nothing **hidden**, **except** that it should be manifested; neither was anything made secret, but that it should come to light.

²²ไม่มีอะไรที่ซ่อนไว้ยากเย็นจะไม่เปิดเผย หรือไม่ว่าอะไรจะทำความลับแต่มันจะออกมาอย่างที่แจ้ง

²³If any man **has** ears to hear, let him hear.

²³ถ้าหากใครมีหูจงฟัง ปล่อยให้เขาได้ยินเถิด

Comments 4:21-23. (See Matthew 5:15-16 Comments, Matthew 10:26 Comments, and Luke 8:16-17). This parable in Mark 4:21-22 has similarities with other parables spoken by the Lord Jesus that are given in Matthew 5:15-16, Matthew 10:26 and Luke 8:16-17, but as given in Mark 4:21-23 it stands on its own.

ความเห็น 4:21-23 (มองเห็นในมัทธิว 5:15-16 ความเห็นมัทธิว 10:26 และลูกา 8:16-17) คำอุปมาในมาระโก 4:21-22 มีความคล้ายกันกับคำอุปมาอื่นที่พูดโดยพระเยซูที่ให้แก่มัทธิว 5:15-16 มัทธิว 10:26 และลูกา 8:16-17 แต่ให้ในมาระโก 4:21-23 ยืนโดยตนเอง

Parable Analysis Mark 4:21-23

คำอุปมาเปรียบเทียบ มาระโก 4:21-23

Part 1: (Mark 4:21). “Lamp”; the lamp gives light; the Bible is the lamp for all humans in the world. If **you do not** come to the light you are in darkness, come and read the Living Word of God.

“Under the bushel or under the bed” means that the pride of men covers above the knowledge which the Lord has given to humans (because when one reads the Bible, they make their own understanding and they claim this to be what God means but did not ask God for the meaning). Humans do not like to admit that their knowledge does not come from themselves but has been given by God. Humans want to be proud that they know all things but forget to acknowledge the One who gives them that knowledge from the beginning (meaning from when they are born). And, they go to human school and think they are smart, but they forget who gives them the intelligence; this is like go hiding under the bushel. You cannot hide about the One who gives you that knowledge, always glorify the One who gives you that knowledge. Because the world criticizing should not make you hide and don’t admit who is the real One who gives you that knowledge.

ส่วนที่ 1: (มาระโก 4:21) “ตะเกียง” ตะเกียงให้แสงสว่าง พระคัมภีร์คือตะเกียงสำหรับมนุษย์ทั้งโลก ถ้าเราไม่มายังแสงสว่างเราอยู่ในความมืด มาและอ่านพระคำแห่งชีวิตของพระเจ้า

“ใต้ถัง หรือใต้เตียง” ในที่นี้คือความหยิ่งของมนุษย์ที่ปกคลุมเหนือความรู้ซึ่งพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ (เพราะเมื่อผู้ใดอ่านพระคัมภีร์ พวกเขาทำ ความเข้าใจของตนเอง และพวกเขาอ้างว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าหมายถึงแต่ไม่ได้ขอจากพระเจ้าสำหรับความหมาย) มนุษย์ไม่ชอบที่จะยอมรับว่าความรู้ของตนไม่ได้มาจากตนเองแต่ได้รับจากพระเจ้า มนุษย์ต้องการมีความภูมิใจว่า พวกเขาทุกอย่างแต่สิ่งที่จะยอมรับผู้ที่ให้แก่มนุษย์ ความรู้ที่เริ่มต้น (หมายถึงจากเมื่อพวกเขาเกิดมา) และพวกเขาไปโรงเรียนของมนุษย์และคิดว่าพวกเขาฉลาด แต่พวกเขาลืมว่าใครให้ความรู้ที่นั่นเพื่อให้ฉลาด สิ่งนี้เหมือนซ่อนใต้ถัง เราไม่สามารถปิดบังผู้ที่ให้ความรู้ที่นั่น ตลอดเวลาเขาผู้ซึ่งให้ความรู้ที่นั่น ไม่ใช่เพราะโลกจับผิดทำให้เราไปซ่อนและไม่ยอมรับใครคือผู้แท้จริงที่ให้ความรู้ที่นั่นแก่เรา

“and not to be put on the stand?”; (Lamp put on a stand); this verse tells all believers clearly that if you call yourself a believer, when people see you they should see you follow the Bible’s teaching. In Christian households when you visit have you seen the Bible in their house? The Bible is not to be hidden; if in your home you can’t show people that you have the Bible as a guide, will you do it outside? In your own home as the verse tells don’t hide the Bible, but put it on a stand, so people will notice that you have the Bible, not just the sign that you are a believer, but people need to see the Bible; the cross they can see everywhere, but the Living Word they don’t see it. It must be made known that you have the Bible as your guide, not all the entertainment as your guide. The Bible is the Living Word, and living means alive, treat the Bible as the living Word not just as a book; some Christians don’t do that, some even use their feet to push their Bible aside. Humans think of living as eating and drinking, but the Bible is a Living Word which lives in humans’ hearts. Are humans dead or alive? As long as humans exist on earth, the Bible will always be the Living Word. Even on the Judgment Day we have the Lord

Jesus Himself alive in human body as well, and the Living Word still exists in Him and He will be forever, that it explains why the Bible is the Living Word.

“และไม่เอาตั้งไว้บนที่ตั้ง?” (ตะเกียงที่ตั้งไว้บนที่ตั้ง) ในที่นี้เองบอกผู้มีความเชื่อทุกคนชัดว่า ถ้าเราเรียกตัวเองว่ามีความเชื่อ เมื่อผู้คนเห็นเราพวกเขาสมควรจะเห็นว่าเราติดตามพระคำสอนของพระคัมภีร์ในบ้านของคริสเตียนที่เมื่อเราไปเยี่ยมเราได้มองเห็นพระคัมภีร์ในบ้านนั้น? พระคัมภีร์ไม่ใช่มีไว้เพื่อซ่อน ถ้าในบ้านของเราเองเราไม่สามารถให้ผู้คนเห็นว่า เรามีพระคัมภีร์ชักนำ แล้วเราจะทำอะไรได้ภายนอก? ในบ้านของเราเองตั้งข้อนี้ได้บอกอย่าได้ซ่อนพระคัมภีร์ แต่วางไว้บนที่ตั้ง เพื่อผู้คนจะสังเกตเห็นได้ว่าเรามีพระคัมภีร์ไม่ใช่แต่สัญลักษณ์ว่าเป็นพวกที่มีความเชื่อ แต่ผู้คนต้องเห็นพระคัมภีร์ ทางเขนพวกเขาเห็นในทุกที่แต่พระคำสอนแห่งชีวิตพวกเขาไม่ได้เห็น มันต้องทำให้รู้ว่าเรามีพระคัมภีร์เป็นเครื่องชี้แนะของเรา ไม่ใช่สิ่งแห่งความบังเอิญเป็นเครื่องชี้แนะของเรา พระคัมภีร์คือพระคำเลี้ยงแห่งชีวิต และเลี้ยงชีวิตหมายถึงมีชีวิต เคารพพระคัมภีร์ตั้งพระคำเลี้ยงไม่ใช่เพียงหนังสือ คนคริสเตียนบางคนไม่ทำเช่นนั้น บางคนใช้เท้าของพวกเขาผลักพระคัมภีร์ไปข้างๆ มนุษย์คิดว่ามีชีวิตคือกินและดื่ม แต่พระคัมภีร์คือคำแห่งชีวิตซึ่งอยู่ในหัวใจของมนุษย์ มนุษย์ตายหรือมีชีวิต? ตราบใดที่มีมนุษย์บนโลก พระคัมภีร์ตลอดเวลาเป็นพระคำเลี้ยงแก่ชีวิต แม้ในวันพิพากษาเรามีพระเยซูเองในร่างมนุษย์และพระคำแห่งชีวิตเองยังคงอยู่ในพระองค์และพระองค์ดำรงอยู่เสมอตลอดไป นั่นคืออธิบายทำไมพระคัมภีร์คือ พระคำแห่งชีวิต

Part 2: (Mark 4:22-23). (For verse 22 see also Matthew 10:26b comments). “For there is nothing hidden, except that it should be manifested”; for this portion of Scripture we have two stages of explanations.

ส่วนที่2: (มาระโก 4:22-23) (สำหรับข้อ22 มองความเห็นในมัทธิว 10:26ข) “สำหรับในที่นี้ไม่มีส่วนปิดบัง ยกเว้นว่าควรเห็นได้ชัด” สำหรับในส่วนของพระคัมภีร์เรามีสองลำดับที่จะอธิบาย

1) This refers to the Word of the Lord; the Word of the Lord cannot be hidden. Also, the Word of the Lord cannot be changed. Humans tend to make the Word change to fit for themselves, that is blasphemy, you cannot change the Word to fit the way humans are living. Whatever the Word says you teach or do not interfere. If you teach and change the Word, you are the one who blasphemes, not those who do the wrong things, but the one who teaches. The Word of the Lord cannot be hidden, and the light of the world cannot be hidden; the light will shine out, you cannot put it under cover, the light will explode out.

1) นี่กล่าวถึงคำพูดของพระเจ้า พระคำพูดของพระเจ้าไม่สามารถซ่อนได้ ดังนั้น พระคำพูดของพระเจ้าไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ มนุษย์ชอบเปลี่ยนพระคำสอนเพื่อให้เหมาะสมกับตนเอง นั่นคือการหมิ่นประมาท เราไม่สามารถเปลี่ยนพระคำสอนเพื่อให้เหมาะสมกับตนเอง ไม่ว่าพระคำสอนจะเป็นอย่างไรเราสอนหรืออย่าได้รับกวน ถ้าเราสอนและเปลี่ยนคำสอน เราคือผู้ที่สบประมาท ไม่ใช่พวกที่ทำสิ่งที่ผิด แต่ผู้ที่สอน พระคำของพระเจ้าไม่สามารถซ่อน และความสว่างของโลกไม่สามารถปิดบัง แสงสว่างจะส่องออกมา เราไม่สามารถปิดบังได้ ความสว่างจะระเบิดออกมา

2) This refers to the Word as the shield. If you use the Word to shield your soul, the dark cannot snatch you. But when you ignore the Word, you have opened the door for the dark to come in and the Lord won't fight for you, because you are the one who opened the door. That is why a lot of Christians commit sin, because they think they are under the shield of protection, they go and commit sin knowing that they sin against God, but for that one the Lord will not protect you, because you sinned knowingly. When you have the Living Word, instead of using it, you put it away, and this comes in the same way as hidden; the Word cannot be hidden, use the Word.

2) คำสอนในที่นี้คือเกราะป้องกัน ถ้าเราใช้พระคำสอนปกป้องวิญญาณของเรา ความมืดไม่สามารถชิงเราไปได้ แต่เมื่อเราไม่สนใจพระคำสอน เราเปิดประตูให้ความมืดเข้ามาและพระเจ้าจะไม่สู้เพื่อเรา เพราะเราเองเป็นผู้เปิดประตู นั่นคือทำไมคริสเตียนหลายคนทำบาป เพราะพวกเขาคิดว่าอยู่ใต้เกราะเพื่อปกป้อง พวกเขาออกไปและทำบาปด้วยความรู้ว่าพวกเขาทำบาปต่อต้านพระเจ้า แต่สำหรับผู้นั้นพระเจ้าจะไม่ปกป้องเขา เพราะเจ้าทำบาปโดยรู้ดี เมื่อเรามีพระคำพูดแห่งชีวิตแทนที่จะใช้ เราเอาไปเก็บไว้ และนี่เป็นเช่นเดียวกับเอาไปซ่อนไว้ พระคำสอนไม่สามารถซ่อนได้ ใช้พระคำสอน

“neither was anything made secret, but that it should come to light”; now this verse refers to the Lord, only the Lord is the light, and you cannot make secret where the light is. The verse is clear in its own. When someone talks about the Lord, they can't interpret in different way; when they interpret in their own way they try to cover the work of the Lord, always, only the Holy Spirit can interpret the meaning. There is no person that can claim that they got the knowledge by their own and nobody else can get it.

“ไม่ว่าอะไรที่ห้าลับๆ แต่ต้องออกมาสู่แสงสว่าง” ในที่นี้คำสอนนี้เองมาจากพระเจ้า มีแต่พระเจ้าเท่านั้นคือแสงสว่าง และเราไม่สามารถทำเป็นความลับในที่ที่มีแสงสว่าง คำสอนนี้บอกชัดเจนในตัวเอง เมื่อบางคนพูดเกี่ยวกับพระเจ้า พวกเขาไม่สามารถตีความหมายในทางที่แตกต่างออกไป

เมื่อพวกเขาตีความหมายในทางของพวกเขาเพื่อครอบงำงานของพระเจ้า ตลอดเวลาที่มีเพียงพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สามารถตีความหมาย ในที่นี้ไม่มีใครสามารถอ้างได้ว่า พวกเขาได้ความรู้จากตนเองและไม่มีใครอีกที่สามารถทำได้

²⁴And **He** said to them, Take heed what **you** hear: with what measure **you measure** it shall be measured to you; and more shall be given to you.

²⁴และ **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า จงตั้งใจฟังให้ดีในสิ่งที่ได้ยิน ด้วยทะนานอันใดที่เจ้าใช้ซึ่งมันจะใช้ซึ่งเจ้า และจะมีมากให้แก่เจ้า

²⁵For he that **has**, to him shall be given: and he that **has** not, from him shall be taken away even that which he **has**.

²⁵สำหรับผู้ที่มียอยู่แล้ว เขาจะได้รับเพิ่มขึ้น และผู้ที่ไม่มี จากเขาจะเอาสิ่งที่เขามีไปด้วย

Comments 4:24-25. (See Matthew 7:2, Matthew 13:12 Comments, and Luke 6:38). This parable in Mark 4:24-25 has similarities with other parables spoken by the Lord Jesus that are given in Matthew and Luke, but as given in Mark 4:24-25 it stands on its own.

ความเห็น 4:24-25 (มองเห็นใน มัทธิว 7:2 มัทธิว 13:12 และลูกา 6:38) คำอุปมานี้ในมาระโก 4:24-25 มีความคล้ายกับคำอุปมาอื่นที่ได้ออกโดยพระเยซู นั่นคือให้ในมัทธิวและลูกา แต่ที่ให้ในมาระโก 4:24-25 ยืนด้วยตนเอง

Parable Analysis Mark 4:24-25

เปรียบเทียบคำอุปมา มาระโก 4:24-25

Part 1: (Mark 4:24). “Take heed what you hear,” this is a warning when you listen things about the Bible; not only from preachers but also from persons claiming they have high knowledge about the Bible related to original text and its languages. Bible’s original text knowledge only few people know it. Watch out, they come with proof of trying to change things in the Bible; that is why you must use your inner eyes (the Lord speaks directly to your heart; use the feeling as well not just knowledge) as well, compare what will come out from these people and what you have inside your heart from the Lord, and you will know the difference between them. You as a person listen who is telling you things, watch out the purpose of telling. If you are hearing someone telling you things listen by the spiritual eyes (refers to a gift the Lord gives) not just the ears, the eyes see things that ear need to know, it will support each other. Remember we commented about changing the true Bible translation (See Matthew 24:4-5a Comments and Matthew 24:4-5b Comments).

ส่วนที่ 1: (มาระโก 4:24) “จงตั้งใจฟังให้ดี” นี่คือการเตือนเมื่อเราได้ยินบางอย่างเกี่ยวกับพระคัมภีร์ ไม่ใช่จากผู้สอนศาสนาแต่ผู้ที่อ้างว่ามีความรู้อย่างมากเกี่ยวกับพระคัมภีร์เกี่ยวกับภาษาในฉบับเดิมและภาษามันเอง พระคัมภีร์ความรู้ภาษาบันทึกฉบับตัวจริงมีเพียงคนส่วนน้อยที่รู้ ระวัง พวกเขาจะมาด้วยสิ่งพิสูจน์เพื่อเปลี่ยนบางสิ่งในพระคัมภีร์ นั่นคือทำไมเราต้องใช้ตาภายในของเราด้วย (พระเจ้าพูดโดยตรงต่อใจของเรา มีความรู้สึกดีไม่เพียงแต่มีความรู้) อย่างดี เปรียบเทียบสิ่งจะมากับพวกนี้และสิ่งที่เรามีอยู่ภายในใจจากพระเจ้า และเราจะรู้ความแตกต่างระหว่างกันและกัน เราเป็นผู้ฟังซึ่งคนจะบอกเราบางสิ่ง ระวังจุดประสงค์ของการบอก ถ้าเราได้ยินบางคนพยายามบอกเราบางสิ่งฟังโดยวิญญาณของเรา (หมายถึงของขวัญที่พระเจ้าให้) ไม่ใช่เพียงแต่หู ตามองเห็นสิ่งที่หูอยากจะได้ มันจะช่วยกันและกัน จำไว้เราได้บอกเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการแปลพระคัมภีร์ฉบับแท้จริง (มองเห็นในมัทธิว 24:4-5ก และความเห็นในมัทธิว 24:4-5ข)

“with what measure you measure it shall be measured to you”; this measure is talking about the fake translation that will come out. If we believe it is fake, we must be able to support our words with the true Bible; if you can’t find support better be quiet. That is the measure to be used, the true Bible, and that must be used. When we use the true Bible to measure the fake Bible, the Lord will use the true Bible to measure our heart’s deed as well; that is the measure used, the same one.

“and more shall be given to you”; now it is talking about the understanding. When we notice the fake Bible and can support that idea (that is fake) with the true Bible, the understanding to do it will be given more for you if you notice that. If you do not notice, the Lord will not give understanding how to use the true Bible to fight against the fake one. If the Lord will not give you how to use the true Bible and how to fight against the fake one you will not be able to point out and tell that is not true. The Lord will give this knowledge to fight against the fake Bible only to select ones.

“ด้วยทะนานอันใดที่เจ้าใช้ซึ่งมันจะใช้ซึ่งเจ้า” ทะนานที่พูดถึงในที่นี้คือพูดถึงเกี่ยวกับคำแปลฉบับปลอมที่จะออกมา ถ้าเราเชื่อว่าเป็นของปลอม เราต้องสามารถสนับสนุนคำพูดของเราด้วยพระคัมภีร์ฉบับตัวจริง ถ้าหากเราไม่สามารถหาสิ่งสนับสนุนได้ เปรียบไว้จะดีกว่า นั่นคือทะนานที่จะใช้พระ

คัมภีร์ที่แท้จริง และนั่นจะใช้ เมื่อเราใช้พระคัมภีร์แท้จริงเพื่อตรวจสอบคัมภีร์ปลอม พระเจ้าจะใช้พระคัมภีร์แท้จริงเพื่อตรวจสอบการกระทำแห่งใจของเรา นั่นคือมาตการที่ใช้ อันเดียวกัน

“และจะมีให้มากแก่เจ้า” ในที่นี้พูดถึงความเข้าใจ เมื่อเราสังเกตเห็นคัมภีร์ปลอมและสามารถสนับสนุนคำพูดนั้น (ว่าเป็นของปลอม) ด้วยพระคัมภีร์ที่แท้จริง ความเข้าใจที่เราจะมีจะเพิ่มมากขึ้นสำหรับเราถ้าเราสังเกตเห็น ถ้าเราสังเกตไม่เห็น พระเจ้าจะไม่ให้ความเข้าใจวิธีที่จะใช้พระคัมภีร์ที่แท้จริงสู่คัมภีร์ปลอม ถ้าพระเจ้าจะไม่ให้เราเพื่อให้อันนี้จะใช้พระคัมภีร์ที่แท้จริงอย่างไรและวิธีที่จะต่อต้านของปลอมเราจะไม่สามารถชี้และบอกอย่างไม่จริง พระเจ้าจะให้ความรู้ที่ผู้คัมภีร์ปลอมต่อผู้ที่ถูกเลือกเท่านั้น

Part 2: (Mark 4:25). Verses 24 and 25 link together with believing in the Bible. If people believe in the Word, this verse will come out alive and make understanding (be true), and to what you have, more will be added. But for those who did not understand and find human way and believe this way to be right, what they have in the beginning to think about will be taken away (Note: if you base your theories on human way not on God, they don't last; when people come with some new theory, in a short while these new theories easily become obsolete). This verse has told many things; when people read about this verse, people should think what the Bible is teaching about, don't read the Bible just to kill time. For every word in the Bible you need to keep in prayer to get the understanding, even simple sentences, nothing the Lord gives will be simple until it does not need the help from the Lord for understanding, that is why the Bible is called the Living Word. Verse 25 is put here to support and tell us to make sure that we meditate and pray to the Lord for understanding of verse 24.

ส่วนที่2: (มาระโก 4:25) ในข้อ24 และ 25 เชื่อมโยงกันด้วยความเชื่อในพระคัมภีร์ ถ้าผู้คนเชื่อในพระคำสอนข้อเขียนนี้ ข้อนี้จะมีชีวิตออกมาและทำให้เข้าใจ (เป็นความจริง) และเพื่อที่เราจะมีเพิ่มขึ้น แต่สำหรับพวกที่ไม่เข้าใจและมองหาวิธีการของคนและเชื่อว่าวิธีที่ตนเข้าใจนั้นถูกต้อง อะไรที่เขาคิดว่ามีในเบื้องต้นจะถูกเอาไป (สังเกต: ถ้าเราใช้กฎของมนุษย์ไม่ใช่ของพระเจ้า พวกเขาจะไม่คงอยู่ เมื่อคนมาด้วยกฎใหม่ๆ ในเวลาสั้นๆ กฎใหม่เหล่านี้จะกลายเป็นของล้าหลังไป) ในข้อนี้ได้บอกหลายอย่าง เมื่อผู้ใดอ่านในข้อนี้ คนควรจะคิดว่าพระคัมภีร์สอนถึงเรื่องอะไร ไม่ใช่อ่านพระคัมภีร์เพื่อฆ่าเวลา สำหรับทุกคนในพระคัมภีร์ เราต้องสวดภาวนาเพื่อความเข้าใจ แม้ประโยคธรรมดา ไม่มีอะไรที่พระเจ้าให้จะเป็นเพียงธรรมดาจนกระทั่งไม่ต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้าเพื่อเข้าใจ นั่นคือทำไมพระคัมภีร์จึงเรียกว่าพระคำแห่งชีวิต ในข้อที่25นี้สนับสนุนและบอกเราให้ฝึกอบรมและสวดภาวนาต่อพระเจ้าเพื่อให้มีความเข้าใจในข้อ24

²⁶And **He** said, So is the kingdom of **God**, as if a man should **throw** seed upon the **ground**;

²⁶และ **พระองค์** พูดว่า ดั่งนั้นอาณาจักรของ **พระเจ้า** เปรียบเหมือนชายที่หว่านเมล็ดพืชบนดิน

²⁷and should sleep and rise night and day, and the seed should spring up and grow, he **knows** not how.

²⁷และตื่นขึ้นกลางคืนและกลางวัน และเมล็ดพืชออกและโตขึ้น เขาไม่รู้ว่าเป็นได้อย่างไร

²⁸The earth ^[b]**bears** fruit of herself; first the blade, then the ear, then the full grain in the ear.

²⁸โลกให้พืชออกผลของมัน เริ่มจากออกรวง และเป็นฝัก และผลเต็มในฝัก

²⁹But when the fruit ^[c]is ripe, **straightaway** he ^[d]**puts out** the sickle, because the harvest is come.

²⁹แต่เมื่อผลสุกแก่ ในทันใดเขาเก็บเข้าในยุ้ง เพราะฤดูเกี่ยวมาถึง

Comments 4:26-29. (See also Matthew 13:24-30 Comments). This parable in Mark 4:26-29 has similarities with other parable spoken by the Lord Jesus that is given in Matthew 13:24-30, but as given in Mark 4:26-29 it stands on its own.

ความเห็น 4:26-29 (มองความเห็นในมัทธิว 13:24-30) คำอุปมานี้ในมาระโก 4:26-29 มีความคล้ายกับคำอุปมาอื่นที่ได้บอกโดยพระเยซูที่ให้ในมัทธิว 13:24-30 แต่ที่ให้ในมาระโก 4:26-29 ยืนในตนเอง

Parable Analysis Mark 4:26-29

เปรียบเทียบคำอุปมา มาระโก 4:26-29

Part 1: (Mark 4:26). **Q:** What does it mean when the Lord says, “So is the kingdom of God” and He gives a parable?

ส่วนที่1: (มาระโก 4:26) **คำถาม:** พระเจ้าหมายถึงอะไรเมื่อพูดว่า “อาณาจักรของพระเจ้า” และพระองค์ให้คำอุปมา?

A: Because the kingdom of God cannot be explained in human words (no language on earth can describe the meaning of the kingdom of God) the Lord gives parables to describe the true meaning of the kingdom. That is

why there are many parables. Because of the limitation of the language, one parable describes in a way for the humans, another parable will help out; all parables will help each other for humans to understand.

“As if a man should throw seed upon the ground.” Here the kingdom of God is compared with the action of a man throwing seed upon the earth.

คำตอบ: เพราะว่าอาณาจักรของพระเจ้าไม่สามารถอธิบายในภาษาของมนุษย์ได้ (ไม่มีภาษาใดในโลกที่สามารถอธิบายความหมายของอาณาจักรของพระเจ้า) พระเจ้าให้คำอุปมาอธิบายความหมายที่แท้จริงของอาณาจักร นั่นคือทำไมจึงมีคำอุปมาหลายอย่าง เพราะความจำกัดของภาษา คำอุปมาหนึ่งอธิบายในอย่างที่มีมนุษย์รู้ คำอุปมาอื่นจะช่วย คำอุปมาทั้งหมดจะช่วยกันและกันเพื่อให้มนุษย์เข้าใจ

“เหมือนดังชายผู้ซึ่งหว่านเมล็ดพืชบนดิน” ในที่นี้อาณาจักรของพระเจ้าเปรียบเทียบกับกรีฑาของชายที่โยนเมล็ดพืชลงบนดิน

“A man” refers to the servants of the Lord including the prophets as well, and also including those special ones the Lord has called for some certain job; “seed” refers to the Word of God. This verse shows that Jesus throws the seed upon the earth through His servants. The seed is the Word of the Lord in the Bible, which the Lord gives it to the earth; everywhere in the earth people have the Bible but not everywhere people use the Word. In the past, they did not have the Bible but still have mouth to talk. In the Bible it tells in many places to teach your children to know the deeds of the Lord. We all have the duty to tell our children about the Lord; teach them the value of the Bible, all the children should know the meaning. If we teach them to respect the Word of God, the Word itself will grow root in them. If the children treat the Bible just as a story book, the root will not grow deep, will have some root but not deep in the heart; that is for the spiritual world as well, if the root is not deep, when they go in the spiritual world they don’t understand as well; it is important to teach them. “Upon the ground,” relates to a specific area that the servant gets the order where to go.

“ชายผู้ซึ่ง” ในที่นี้คือผู้รับใช้ของพระเจ้ารวมทั้งผู้พยากรณ์เช่นกัน และรวมทั้งพวกที่มีหน้าที่พิเศษที่พระเจ้าเรียกเพื่อทำงานบางอย่าง “เมล็ดพืช” ในที่นี้คือคำสอนของพระเจ้า ในที่นี้ได้แสดงให้เห็นว่าพระเยซูได้หว่านเมล็ดพืชบนโลกโดยผู้รับใช้ของพระองค์ เมล็ดพืชนั้นคือพระคำสอนของพระเจ้าในพระคัมภีร์เอง ซึ่งพระเจ้าได้ให้ต่อโลก ทุกที่ในโลกคนมีพระคัมภีร์ แต่ไม่ใช่ทุกคนใช้พระคำสอน ในอดีต พวกเขาไม่มีพระคัมภีร์แต่ยังคงมีปากที่จะพูด ในพระคัมภีร์หลายที่ได้บอกให้สอนลูกหลานให้รู้จักการกระทำของพระเจ้า เรามีหน้าที่สอนลูกของเราเกี่ยวกับพระเจ้า สอนพวกเขาให้รู้คุณค่าของพระคัมภีร์ เด็กๆทุกคนควรรู้ความหมาย ถ้าเราสอนพวกเขาให้มีความเคารพต่อพระคำสอนของพระเจ้า พระคำสอนเองจะมีรากในพวกเขา ถ้าเด็กๆคิดว่าพระคัมภีร์เป็นเพียงหนังสือบอกเรื่อง รากจะไม่เติบโตลงลึก จะมีบางรากแต่ไม่ลึกในใจ นั่นสำหรับโลกแห่งวิญญาณเช่นเดียวกัน ถ้าหากรากไม่ลึก เมื่อพวกเขาไปยังโลกแห่งวิญญาณพวกเขาจะไม่มีใจความเข้าใจเช่นเดียวกัน มันเป็นเรื่องสำคัญที่สอนพวกเขา “ลงบนดิน” เป็นที่โดยเฉพาะที่ผู้รับใช้ได้รับคำสั่งว่าจะไปที่ใด

Part 2: (Mark 4:27). “And should sleep and rise night and day ... he knows not how.” The servant after he does the job does not stay to watch out how the job turns out to be, he departs and goes somewhere else. The job that the servant does, has no one’s guidance, the words spring out by themselves from the sowing of the servant’s job. The servant does not know how the job turns out to be, where it grows and where it doesn’t, it is the Lord’s duty to make the work grow. After the servant sows, the persons have the Bible to guide them, but not the servant to stay around to do the guidance. The guidance is in the Bible, that is why the Bible will tell you to meditate on the Word.

ส่วนที่2: (มาระโก 4:27) “และนอนหลับและตื่นขึ้นกลางคืนและกลางวัน ... เขาไม่รู้ว่าเป็นได้อย่างไร” ผู้รับใช้หลังจากพวกเขาทำงานไม่ได้อยู่เฝ้าเพื่อให้งานที่ทำเป็นอย่างไร เขาจากไปและไปที่อื่น งานที่ผู้รับใช้ทำได้ทำ ไม่มีใครดูแล พระคำสอนเติบโตเองจากการปลูกของผู้รับใช้ ผู้รับใช้เองไม่รู้ว่างานเป็นอย่างไร ที่ได้เติบโตและที่ไม่เติบโต มันเป็นเรื่องของพระเจ้าที่ทำให้เติบโต หลังจากผู้รับใช้ได้หว่าน ผู้นั้นมีพระคัมภีร์เพื่อนำพวกเขาแต่ไม่ใช่ผู้รับใช้ที่อยู่เพื่อทำให้คำแนะนำ คำแนะนำอยู่ในพระคัมภีร์ และนั่นคือทำไมพระคัมภีร์จะบอกเราให้ฝึกหัดตามพระคำสอน

Part 3: (Mark 4:28). “The earth bears fruit of herself.” In this portion it means that the persons that the servant has sown, because they did not stay idle what has been sown in them starts to work, and those will produce the fruit of faith. The faith of the persons will grow as the persons meditate upon what has been given.

“first the blade”; this happens after faith is grown and they start to produce by going out and telling what they understand; “then the ear”; now is a time of waiting until the faith is fully grown to fill the ear; “then the full grain in the ear”; now it is the result of what comes after fully grown, good ear or withered ear, it is upon feeding from the inner meditation to feed the ear. In a person, the faith has difficult time to grow because of so many things around, and lack of meditation makes the ear not grow well; the meditation on the Word is important for the ear to be fully grown.

ส่วนที่3: (มาระโก 4:28) “โลกให้ผลของตนเอง” ในส่วนนี้เองหมายถึงผู้ที่ได้รับใช้ได้หว่านเมล็ด เพราะพวกเขาไม่ได้รู้อะไรได้หว่านในตัวของพวกเขา ได้เริ่มทำงาน และจะได้ผลของความเชื่อ ความเชื่อของผู้นั้นจะเจริญเติบโตเมื่อผู้นั้นฝึกหัดตามพระคำสอนที่ได้รับ “ใบมีดใบแรก” สิ่งนี้เกิดขึ้นหลังจากที่ความเชื่อได้เติบโตและพวกเขาได้เริ่มสร้างผลโดยออกไปและบอกสิ่งที่ตนเข้าใจ “ออกรวง” ขณะนี้เป็นเวลาของการรอคอยจนกระทั่งความเชื่อเต็มในรวง “เมล็ดเต็มรวง” นี่คือผลที่ตามมาหลังจากเต็มรวง รวงที่โตหรือเกี่ยวแห้ง มันขึ้นอยู่กับกรให้อาหารจากการฝึกหัดภายในเพื่อให้แก่รวงในคน ความเชื่อมีความยากลำบากที่จะเจริญเติบโตเพราะหลายสิ่งหลายอย่างรอบๆตัว และขาดการฝึกหัดทำให้รวงไม่เจริญเติบโตดี การฝึกหัดในพระคำสอนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับรวงจะเจริญเติบโตเต็มที่

Part 4: (Mark 4:29). “But when the fruit is ripe”; in this portion remember one thing, who is the one that planned the way how it should be (when the fruit has grown to be ready)? The fruit is the gift of the Spirit, everybody has, but different gift. When the fruit is ripe, the person who received the gift learns and accepts and knows that is not by themselves they have it, but because of the mercy of the Lord they have that gift.

“straightaway he puts out the sickle”; he in this section refers to the person who receives. Pay attention to the words “puts out”; when the Lord has given you something, take it and treasure it, the gift is not for being treated as not important. Some gift may be some small thing, even small but is not in the eyes of the Lord that is small, only the human eyes think that it is small. Small little gift the Lord gives, it always has a purpose to use for glorifying the Lord, not for making for themselves to be important, but to give importance to the Lord is the purpose of that gift. Someone thinks that they deserve it, they do not deserve, but by the mercy of the Lord they have received that gift. Don’t be proud of yourself, the Lord gives but also the Lord can take away the gift, be thankful and use in the way the Lord intends for you to use those gifts.

“because the harvest is come”; the harvest in this place refers to the time when the person who receives the gift understands the purpose of that gift; not only understands but is willing to use it according to the Lord’s will, not their own will. Watch out, many misuse the gifts, watch out.

[To remember the person who gives, because this is talking about the gift, common man cannot give you the gift, the servant of the Lord brings the gift and gives it.]

ส่วนที่4: (มาระโก 4:29) “แต่เมื่อผลสุกแก่” ในส่วนข้อนี้เองจำไว้ว่าอย่างหนึ่งคือ ใครที่วางแผนไว้ว่าผลควรจะเป็นอย่างไร? (เมื่อผลเติบโตและสุก)? ผลคือของขวัญของวิญญาณทุกคนมี แต่แตกต่างกันไป เมื่อผลสุก คนที่ได้รับของขวัญที่จะเรียนและยอมรับและรู้ว่าไม่ใช่โดยตนเองที่มี แต่เพราะความเมตตาของพระเจ้าเขามีของขวัญนั้น

“ในทันทีเขาออกไปเกี่ยวเกี่ยว” เขาในที่นี้หมายถึงผู้ที่ได้รับ ให้ความสนใจกับคำ “ไปเกี่ยวเกี่ยว” เมื่อพระเจ้าให้บางสิ่งแก่เรา เราได้รับและถนอมไว้ของขวัญไม่ใช่สิ่งที่ควรคิดว่าไม่สำคัญ ของขวัญบางสิ่งอาจจะเล็กน้อย แม้ว่าเล็กน้อยแต่ไม่ใช่ในสายตาของพระเจ้าว่ามันเล็ก มีแต่ตาของมนุษย์ที่คิดว่าเล็กน้อย ของขวัญเล็กน้อย ถึงแม้ว่าจะเล็กน้อยที่พระเจ้าให้ตลอดเวลามีพระประสงค์ให้ใช้เพื่อบูชาพระเจ้า ไม่ใช่เพื่อให้ตนเองเป็นคนสำคัญ แต่ให้ความสำคัญต่อพระเจ้า เนื่องด้วยของขวัญที่ได้รับ บางคนคิดว่าตนสมควรที่จะได้ ไม่ใช่ว่าพวกเขามีความสมควร แต่ด้วยความเมตตาของพระเจ้าที่พวกเขาได้รับความเมตตา อย่างหลงตัวเอง พระเจ้าได้ให้แต่พระเจ้าก็สามารถจะเอาไปได้เช่นกัน จงขอบพระคุณและใช้ในทางที่พระเจ้ามีพระประสงค์ให้ใช้

“เพราะว่าถึงฤดูเกี่ยว” ฤดูเกี่ยวในที่นี้คือเวลาที่คนที่ได้รับของขวัญเข้าใจจุดประสงค์ของของขวัญ ไม่ใช่เพียงเข้าใจแต่ต้องการที่จะใช้ตามพระประสงค์ของพระเจ้าไม่ใช่ของตนเอง ระวัง หลายคนได้ใช้ของขวัญไม่ถูกต้อง ระวัง

[จำผู้ที่ให้ เพราะในที่นี้พูดถึงของขวัญที่คนธรรมดาไม่สามารถให้ของขวัญนี้ ผู้รับใช้ของพระเจ้านำของขวัญมาให้มัน]

³⁰And **He** said, How shall we liken the kingdom of **God**? or in what parable shall we set it **into view**?

³⁰และ **พระองค์** พูดว่า จะบอกว่าอาณาจักรของ **พระเจ้า** เปรียบเหมือนสิ่งใด? หรือคำอุปมาใดที่จะทำให้เห็นได้?

^{31[e]}It is like a grain of mustard seed, which, when it is sown upon the **ground**, though it be less than all the seeds that are upon the earth,

³¹มันเหมือนเมล็ดพันธุ์ผักกาด ซึ่ง เมื่อหว่านลงบนดิน ถึงแม้ว่าจะเล็กกว่าเมล็ดทั้งหลายบนโลก

³²yet when it is sown, **grows** up, and **becomes** greater than all the **garden plants**, and **puts** out great branches; so that the birds of the heaven can lodge under the shadow thereof.

³²แต่ถ้าเมื่อปลูกลง เติบโต และกลายเป็นใหญ่กว่าพืชในสวน และออกกิ่งก้าน แม้นกในสวรรค์สามารถมาอาศัยอยู่ใต้กิ่งของมัน

Comments 4:30-32. (See also Matthew 13:31-32 Comments and Luke 13:18-19). This parable in Mark 4:31-32 is the same parable with the parables given in Matthew 13:31-32 and Luke 13:18-19, but it is spoken at different time and to a different group of people.

ความเห็น 4:30-32 (มองเห็นในมัทธิว 13:31-32 และลูกา 13:18-19) คำอุปมาในมาระโก 4:31-32 นี้ เช่นเดียวกับคำอุปมาที่ให้ในมัทธิว 13:31-32 และลูกา 13:18-19 แต่พูดในเวลาต่างกันและกลุ่มคนที่ต่างกัน

Parable Analysis Mark 4:31-32

เปรียบเทียบคำอุปมา มาระโก 4:31-32

Part 1: (Mark 4:30-31). The kingdom of God “it is like a grain of mustard seed, which, when it is sown upon the ground”. In this verse, also there is meaning linked to the spiritual world. The mustard seed when it is sown down it is small; think of one seed, how many seeds that seed will make? The same as the Holy Word, small book but how many people can read and meditate on the Word, and the faith will never stop growing on every person that reads and meditates.

“though it be less than all the seeds that are upon the earth”; all need to learn, when reading the Bible to meditate on the Word and do not use the worldly things to compare with spiritual things, they walk in parallel with each other; here for example, do not think about the fact that the mustard seed may not be the smallest seed ever. Within the whole earth what seed the Lord will use which can multiply fast? In this place, the meaning of the parable relates to growing the plant, the mustard plant it is easy to grow, fast and efficient, spreading like wild fire. It is the same with the Bible, give one Bible to one country of the earth and see that it will grow as wild fire on that country affecting every soul.

ส่วนที่1: (มาระโก 4:30-31) อาณาจักรของพระเจ้า “เหมือนกับเมล็ดพันธุ์ผักกาด ซึ่ง เมื่อนานลงบนดิน” ในคำเขียนนี้เอง ความหมายเกี่ยวพันถึงโลกแห่งวิญญาณ เมล็ดพันธุ์ผักกาดเมื่อนานลงบนดินมันเล็ก คิดถึงเมล็ดพืชเมล็ดหนึ่ง จะมีเมล็ดพืชเท่าไรที่เมล็ดนี้จะให้? เป็นเช่นเดียวกับพระคำสอนบริสุทธิ์ หนังสือเล่มเล็กๆแต่จะมีคนที่อ่านและฝึกหัดพระคำสอนบนโลก และความเชื่อจะไม่เคยหยุด และไม่เคยหยุดเติบโตในทุกคนที่อ่านและฝึกหัด

“ถึงแม้ว่าจะเล็กกว่าเมล็ดทั้งหมดบนโลก” เพียงต้องเรียนรู้ เมื่ออ่านพระคัมภีร์และฝึกหัดในพระคำสอนและอย่าใช้สิ่งของโลกเปรียบเทียบกับสิ่งของวิญญาณโลก มันเดินขนานต่อกันและกัน ตัวอย่างในที่นี้ อย่าไปคิดว่าเมล็ดพันธุ์ผักกาดนี้อาจจะไม่เล็กที่สุด ในทั้งโลกพระเจ้าจะใช้เมล็ดพืชชนิดใดซึ่งสามารถให้ผลเร็ว? ในที่นี้เอง ความหมายของคำอุปมานี้เกี่ยวกับการปลูกพืช เมล็ดพันธุ์ผักกาดนี้ง่ายที่จะปลูก รวดเร็วและได้ผล เติบโตเหมือนไฟป่าเช่นเดียวกับพระคัมภีร์ ให้พระคัมภีร์ต่อชาติหนึ่งในโลกและจะเห็นว่าเติบโตเหมือนไฟป่าในประเทศนั้นมีผลกระทบต่อทุกวิญญาณ

Part 2: (Mark 4:32). “yet when it is sown, ... under the shadow thereof”; look at the words “garden plants”. Garden plants refers to many faiths on earth, they all are a plant on earth, but the mustard plant that the Lord has picked grows bigger than them, makes branches that even the birds of the air come to get the benefit of. The other garden plants are small and tiny, the birds of the air can’t make nests, that is why the Lord picked out the mustard plant for this parable. For us, as Christians, be likewise, look at the mustard plant, from small seed it grows and makes branches, so the birds can nest. All believers should think about that and spread out your hand, whoever comes and asks for help do not deny it if you can help, but if you cannot, the Lord will provide another way.

“the birds of the heaven” here refers to all human beings.

“can lodge under the shadow thereof”; when the persons under the Lord’s protection spread out their hands to help someone, the Lord will also stretch out His hand and go along with that help.

ส่วนที่2: (มาระโก 4:32) “และเมื่อนานมัน ... ได้ร่มได้” มองคำว่า “พืชในสวน” พืชในสวนในที่นี้หมายถึงความเชื่อหลายชนิดบนโลก พวกเขาเป็นเหมือนพืชบนโลก แต่เมล็ดพันธุ์ผักกาดที่พระเจ้าเลือกโตใหญ่มากกว่าพวกเขา ทำกิ่งก้านแขนงในอากาศมารับผลประโยชน์ พืชอื่นในสวนมีขนาดเล็กในอากาศไม่สามารถทำรังได้ นั่นคือทำไมพระเจ้าเลือกเมล็ดพันธุ์ผักกาดสำหรับคำอุปมานี้ สำหรับเราคริสเตียน เป็นเช่นเดียวกัน มองต้นผักกาดจากเมล็ดเล็กมันเติบโตและมีกิ่งก้าน จนนกในอากาศมาทำรังได้ ผู้มีความเชื่อทุกคนควรคิดถึงสิ่งนี้และกางแขนของเราออกไป ใครก็ตามที่มาและขอความช่วยเหลืออย่าได้ปฏิเสธหากเราสามารถช่วยได้ แต่ถ้าเราไม่สามารถพระเจ้าจะช่วยในทางอื่น

“นกของสวรรค์” ในที่นี้คือมนุษย์ทุกคน

“สามารถทำรังได้ร่มเงา” เมื่อนั้นที่อยู่ภายใต้การคุ้มกันของพระเจ้า ยืนมือออกช่วยผู้ใด พระเจ้าก็จะยื่นมือของพระองค์และไปช่วยเพื่อช่วยผู้นั้น

³³And with many such parables **spoke He** the word **to** them, as they were able to hear it;

³³และด้วยคำอุปมาหลายอย่าง **พระองค์** ได้พูดต่อพวกเขา ตามที่พวกเขาสามารถฟังได้

³⁴and without a parable **spoke He not to** them: but privately to **His** own disciples **He explained** all things.

³⁴และนอกจากคำอุปมาแล้ว **พระองค์** ไม่ได้พูดกับพวกเขา แต่เป็นการส่วนตัวกับเหล่าสาวกของ **พระองค์** แล้ว **พระองค์** ก็ได้อธิบายต่อพวกเขา ทุกสิ่ง

Comments 4:33-34. Q: Why did Jesus explained the parables to His disciples privately and didn't explain them to the people? **A:** The verse tells "as they were able to hear it", but not everyone's ear is open to hear. Thousands and thousands of people around, but how many in the thousands were able to hear? Many come with the ear that is closed, as the Bible has told in many places, you have ear but do not hear. The voice of the Lord, people take it as a wind pass by the ear, has no meaning, but to His disciples, not just the ear that is open, but the heart of the soul has been open; in many places in the Bible has told who has ears let them hear.

ความเห็น 4:33-34 คำถาม: ทำไมพระเยซูอธิบายคำอุปมาเป็นการส่วนตัวต่อเหล่าสาวกและไม่อธิบายต่อฝูงชน? **คำตอบ:** ในข้อนี้ได้บอก"ตามที่เขาสามารถจะฟังได้" แต่ไม่ใช่หูของทุกคนจะเปิดเพื่อฟัง คนเป็นพันๆรอบๆ แต่มีกี่คนในพันๆที่สามารถได้ยิน? หลายคนมาด้วยหูที่ปิด เหมือนที่พระคัมภีร์ได้บอกในหลายที่ เรามิรู้แต่ไม่ได้ยิน เสียงของพระเจ้า ผู้คนถือเสมือนว่าเป็นลมพาไปยังหู ไม่มีความหมาย แต่เหล่าสาวกของพระองค์ไม่เพียงแต่หูที่เปิด แต่ใจของวิญญาณได้เปิดด้วย มีหลายที่ในพระคัมภีร์ได้บอกใครมีหูปล่อยให้เขาฟัง

³⁵And on that day, when **evening came**, **He says to** them, Let us go over **to** the other side.

³⁵และในวันนั้น เมื่อตกเย็น **พระองค์** พูดกับพวกเขา ให้พวกเราไปยังอีกฝั่งหนึ่ง

³⁶And leaving the multitude, they take **Him** with them, even as **He** was, in the boat. And other boats were with **Him**.

³⁶และทิ้งฝูงชน พวกเขาพา **พระองค์** ไปกับพวกเขา อย่างที่ **พระองค์** เป็นในเรือ และมีเรืออื่นอีกหลายลำไปด้วยกับ **พระองค์**

³⁷And there **arises** a great storm of wind, and the waves beat into the boat, insomuch that the boat was now filling.

³⁷และมีลมพายุแรงพัด และคลื่นตีเรือ อย่างมากจนเรือเต็มไปด้วยน้ำ

³⁸And **He Himself** was in the stern, asleep on the cushion: and they awake **Him**, and say unto **Him**, **Teacher**, carest **Thou** not that we perish?

³⁸และ **พระองค์เอง** อยู่ท้ายเรือ นอนหลับบนหมอน และพวกเขามาปลุก **พระองค์** และพูดกับ **พระองค์** ว่า **พระอาจารย์** ไม่สนใจบ้างหรือ **พระองค์ท่าน** ว่าพวกเราพินาศแล้ว?

³⁹And **He** awoke, and rebuked the wind, and said **to** the sea, Peace, be still. And the wind ceased, and there was a great calm.

³⁹และ **พระองค์** ตื่นขึ้น และดุลม และพูดต่อทะเลว่า จงสงบ หยุดเงียบ และลมหยุด และมีความสงบมาก

⁴⁰And **He** said **to** them, Why are **you** fearful? have **you** not yet faith?

⁴⁰และ **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า ทำไมเจ้าจึงมีแต่ความกลัว? พวกเจ้ายังไม่มีความเชื่ออีกหรือ?

⁴¹And they feared exceedingly, and said one to another, Who then is this, that even the wind and the sea obey **Him**?

⁴¹และพวกเขามีความกลัวอย่างมาก และพูดต่อกันและกัน ท่านผู้นี้เป็นใคร แม้แต่ลมและทะเลยังเชื่อฟัง **พระองค์**?

Comments 4:35-41. (See also Matthew 8:23-27 Comments and Luke 8:22-25). The events described in Mark 4:35-41, Matthew 8:23-27, and Luke 8:22-25 are the same but different way of presenting. Combining the words from all three Gospels we can get a more complete picture of the storm situation and what Jesus did on that day. The way of presentation in these three Gospels (Matthew, Mark and Luke), same event, but different eyes of a person. Pay attention to the way each Gospel addresses to the Lord; the way to address the Lord makes the presentation different way, accordingly, not only in this Bible paragraph but it is characteristic throughout the entire Gospel.

ความเห็น 4:35-41: (มองเห็นในมัทธิว 8:23-27 และลูกา 8:22-25) เหตุการณ์ที่พูดถึงในมาระโก 4:35-41 มัทธิว 8:23-27 และลูกา 8:22-25 เป็นสิ่งเดียวกันแต่แตกต่างในการเสนอ ผสมเหตุการณ์จากหนังสือทั้งสามเล่มเราสามารถได้รูปภาพที่สมบูรณ์ของเหตุการณ์และอะไรที่พระเยซูได้ทำในวันนั้น การเสนอในหนังสือทั้งสามเล่ม (มัทธิว มาระโกและลูกา) เป็นเหตุการณ์เดียวกัน แต่แตกต่างของตาคนที่มอง ให้ความสนใจต่อวิธีที่หนังสือแต่ละเล่มกล่าวถึงพระเจ้า วิธีที่กล่าวถึงพระเจ้าทำให้มีการเสนอที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะ ไม่ใช่เพียงบทในพระคัมภีร์บทนี้แต่บุคคลที่จดบันทึกหนังสือทั้งเล่ม

Q: What does it mean “same event but different eyes of a person” in the light of the Bible being Holy Spirit dictated? **A:** Even though the Holy Spirit dictated the Gospels, always the Holy Spirit gives the Gospel to be as well according to the faith of the person that writes; when writing the Gospel under the control of the Holy Spirit, each disciple’s faith, will not be the same. Neither disciple has same faith, each disciple’s faith is in different way and that is why the presentation comes out differently. The Holy Spirit always is looking to make the best out of each disciple; the Holy Spirit will give accordingly, if the Holy Spirit will give the same, the Bible study will not be needed. Everything has a purpose, one Holy Spirit but not the same humans. Holy Spirit dictated, it is dictated word by word but the point of using in each gospel is different, each Gospel book Matthew, Mark and Luke will touch people’s hearts in different way; same story, different way of telling in each gospel will touch people in different way, that is why it becomes the Living Word, alive book that touches everyone. The person who has a chance to read the Bible will never understand what has been reading if the heart is not open.

คำถาม: หมายความว่าอะไร “เป็นเหตุการณ์เดียวกัน แต่แตกต่างของตาคนที่มอง” ในความสว่างของพระคัมภีร์ที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้บอก? **คำตอบ:** ถึงแม้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้บอกให้เขียนพระคัมภีร์ ตลอดเวลาพระวิญญาณบริสุทธิ์จะให้พระคำสอนเนื่องด้วยความเชื่อของผู้เขียน เมื่อเขียนพระคำสอนภายใต้การควบคุมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความเชื่อของสาวกแต่ละคนจะไม่เป็นเช่นเดียวกัน สาวกแต่ละคนไม่มีความเชื่ออย่างเดียวกัน และนั่นคือทำไมการเสนอจึงออกมาแตกต่างกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ตลอดเวลาใช้ส่วนที่ดีที่สุดของสาวกแต่ละคน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะให้แต่ละคนตามสมควร ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เหมือนกันหมด การศึกษาพระคัมภีร์ก็ไม่ต้องการ พระหนังสือมัทธิว มาระโกและลูกาจะสัมผัสใจของประชาชนแตกต่างกัน เรื่องเดียวกัน ต่างวิธีของการบอกในแต่ละเล่มจะสัมผัสคนต่างกันไป นั่นคือทำไมมันจึงเป็นพระคำแห่งชีวิต หนังสือที่มีชีวิตที่สัมผัสทุกคน คนที่มีโอกาสอ่านพระคัมภีร์จะไม่เคยมีความเข้าใจว่าอ่านอะไรถ้าใจไม่เปิด

Q: What is Holy Spirit dictation? **A:** The dictation from the Holy Spirit works directly into the person’s understanding, then that understanding will tell to someone else which will go work in the heart not as the Holy Spirit works in the understanding (for example, a person gets a word from the Holy Spirit through the gift of speaking in tongues which comes directly into the understanding of that person, the person speaks the tongue out loud and another person or the same person will get the understanding of that speaking in tongue in the heart and mind through the Holy Spirit living inside that person).

คำถาม: อะไรคือการให้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์? **คำตอบ:** การให้จากพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานโดยตรงต่อใจของคนที่เข้าใจ นั่นคือความเข้าใจจะบอกคนอื่นซึ่งจะทำงานในใจไม่เหมือนกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำในความเข้าใจ (ตัวอย่างเช่น คนได้คำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านการพูดในลิ้นซึ่งมาโดยตรงยังความเข้าใจของคนนั้น คนที่พูดในลิ้นเสียงดังและคนอื่นหรือคนเดิมจะได้รับความเข้าใจในคำพูดของลิ้นนั้นในใจและในความคิดผ่านโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ในผู้นั้น)

Q: What is the difference between Holy Spirit dictation and Holy Spirit inspired? **A:** The difference between dictation and inspired is: dictation, the Holy Spirit works straight to give the understanding, when Holy Spirit dictated will have only one understanding; to have one understanding is when the Lord gives the understanding as well not by the person’s own understanding (for example, the writer hears or sees the word from the Holy Spirit into the mind directly, then right away the Holy Spirit that dwells inside the heart of the person will give understanding and translate that word into language); inspired, the Holy Spirit gives the understanding to convince the heart of the person, and that it becomes understanding in this way, different than what the Holy Spirit dictated (for example, the Holy Spirit that dwells inside a person’s heart will stir that person’s heart to think something and this stirring will produce understanding into the mind and language – the difference is that in this way the understanding can be influenced to some degree by the person’s feelings or other things in the person’s mind; this plays as the free will of the person – the Holy Spirit speaking into the heart doesn’t have a direct path into the mind and it can be influenced and give different meaning in the person’s mind).

คำถาม: อะไรคือความแตกต่างระหว่างการให้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ดลใจ? **คำตอบ:** ความแตกต่างระหว่างการให้และการดลใจ การให้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานโดยตรงให้ความเข้าใจ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้จะมีเพียงความเข้าใจเดียว มีความเข้าใจเดียว

คือเมื่อพระเจ้าให้ความเข้าใจไม่ใช่โดยความเข้าใจของผู้นั้น (ตัวอย่างเช่น ผู้เขียนได้ยินหรือเห็นพระคำสอนจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในความคิดของเขาโดยตรง แล้วในทันใดพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ในใจของผู้นั้นจะให้ความเข้าใจ และแปลคำนั้นเข้าในภาษา การดลใจ พระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ความเข้าใจเพื่อกลั่นกรองใจของผู้นั้น และสิ่งนี้กลายเป็นความเข้าใจในทางนี้ แตกต่างจากว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์บอกว่า (ตัวอย่างเช่น พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่ในใจของผู้นั้นจะเข้าใจของผู้นั้นให้คิดบางอย่าง และการเข้าใจนี้จะสร้างความเข้าใจเข้าสู่ปัญญาและภาษา – ความแตกต่างคือวิธีของความเข้าใจนี้สามารถให้ผลกระทบบางระดับโดยความรู้สึกของผู้นั้นหรือสิ่งอื่นในความคิดของผู้นั้น สิ่งนี้จะกระทบต่อการตัดสินใจของผู้นั้น – พระวิญญาณบริสุทธิ์พูดต่อใจซึ่งไม่มีทางตรงเข้าสู่ความคิดและมันสามารถให้ผลกระทบและความแตกต่างความหมายในความคิดของผู้นั้น)

Q: How does the Holy Spirit dwells inside a believer? **A:** Holy Spirit dwells in each believer in Jesus as well, but there is still only One Holy Spirit. Also, we should think about how big the Holy Spirit is to cover the whole earth! We are all in Him and He is in us as well. We could think that the seed and some gift from the Holy Spirit are planted inside a believer's heart at the moment the believer accepts and invites the Lord Jesus in their heart. Both, the Holy Spirit and the soul dwell in the heart of a believer, same place overlapped but different dimension. We could think that the heavenly dimension and earthly dimension walk in parallel through the heart of a believer. The soul is part of the earthly dimension. When the Lord gives the soul to a person that soul becomes part of the earthly dimension. The body, the soul and the spirit of a person coexist together as a unit, that is how the Lord built us. The breath of the Lord is complete and has both, soul and spirit when He gave life to Adam (See Genesis 2:7). In the case of Holy Spirit dictation, the Holy Spirit is the giver and the receiver in the same moment. In the case of Holy Spirit inspired, the Holy Spirit is the giver and the soul of the believer is the receiver.

คำถาม: พระวิญญาณบริสุทธิ์มีการพักอยู่ภายในผู้ที่มีความเชื่ออย่างไร? **คำตอบ:** พระวิญญาณบริสุทธิ์พักอยู่ภายในผู้มีความเชื่อในพระเยซูแต่ละคนเช่นกัน แต่ยังคงเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์หนึ่งเดียว ดังนั้นเราควรคิดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าใหญ่เพียงใดครอบคลุมไปทั่วโลก! เราทุกคนอยู่ในพระองค์และพระองค์อยู่ในเราด้วย เราควรคิดถึงเมล็ดและของขั้วจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้ปลูกลงในใจของผู้ที่มีความเชื่อ ในขณะที่ผู้มีความเชื่อยอมรับและเชิญพระเยซูเข้าสู่ใจของพวกเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์และวิญญาณทั้งสองพักอยู่ในใจของผู้มีความเชื่อ ในที่เดียวกันชั้นเหนือกัน แต่ในต่างภพกัน เราควรคิดว่าภพแห่งสวรรค์และภพแห่งโลกนั้นเป็นคู่ขนานกันเดินผ่านใจของผู้มีความเชื่อ วิญญาณนั้นเป็นส่วนของภพแห่งโลก เมื่อพระองค์ให้วิญญาณแก่คนแล้ววิญญาณนั้นกลายเป็นส่วนหนึ่งของภพแห่งโลก ร่าง วิญญาณและจิตวิญญาณดำรงอยู่ด้วยกันเป็นหน่วย เป็นอย่างไรที่พระองค์ได้สร้างเรา ลมหายใจของพระองค์นั้นสมบูรณ์และมีทั้งสองอย่างวิญญาณและจิตวิญญาณ เมื่อพระองค์ให้ชีวิตแก่อาดัม (มองปฐมกาล2:7) ในกรณีนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์บอก พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ให้และเป็นผู้รับในเวลาเดียวกัน ในกรณีนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ดลใจนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ให้และจิตวิญญาณของผู้ที่มีความเชื่อคือผู้รับ

Comparison analysis:

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Part 1: (Mark 4:35-36, Matthew 8:23, Luke 8:22). “On that day, when evening came”; refers to the Sabbath day, after the Sabbath day ended in the evening, and they could continue their daily activities. “Even as He was”; in this place it means the Lord had been with people all day long, no eating, no resting, tired as He was, and they took Him as He was, hungry and tired. “And other boats were with Him.” This refers to other people that followed Him as He sailed away; many people followed Him everywhere He would go. The main idea in all three Gospels for this part is that Jesus and His disciples got into a boat to cross to the other side of the sea and Jesus was tired.

ส่วนที่ 1: (มาระโก 4:35-36 มัทธิว 8:23 ลูคา 8:22) “ในวันนั้นเมื่อตกเย็น “นี่คือวันสะบาโต หลังจากจบวันสะบาโตในตอนเย็น และทุกคนดำเนินชีวิตตามปกติ “อย่างที่ว่าพระองค์เป็น” ในที่นี้หมายถึงพระองค์ได้อยู่กับประชาชนทั้งวัน ไม่ได้กินอาหาร ไม่ได้พักผ่อน เหนื่อยดั่งที่พระองค์รู้สึก และพวกเขาพาพระองค์ไปอย่างที่ว่าพระองค์เป็น หิวและเหนื่อย “และมีเรือลำอื่นกับพระองค์” ในที่นี้หมายถึงประชาชนที่ติดตามพระองค์ดั่งที่เรือของพระองค์ออกไป หลายคนติดตามพระองค์ไปทุกแห่งที่พระองค์ไป จุดหลักในหนังสือทั้งสามเล่มสำหรับส่วนนี้คือว่า พระเยซูและเหล่าสาวกลงเรือข้ามฟากทะเลและพระเยซูเหนื่อย

Part 2: (Mark 37-38, Matthew 8:24-25, Luke 8:23-24a). The main idea in this part is that the Father created the storm, Jesus was asleep, and the disciples were afraid and went as a group to awake the Lord. The situation described in Mark is that the Father created this great windstorm with waves breaking into the boat, the Lord Jesus was tired and sleeping on a cushion in the stern, and the disciples were all frightened and went to awake the Lord. The main difference between the Gospels in this part is the way the disciples address the Lord Jesus when

they go as a group to awake Him. In Mark they call to Him “Teacher”, in Matthew they call to Him “Save us Lord” and in Luke they call to Him “Master, Master”.

ส่วนที่2: (มาระโก 37-38 มัทธิว 8:24-25ลูกา 8:23-24ก) จุดสำคัญในส่วนนี้คือ พระบิดาสั่งสร้างลมพายุ พระเยซูนอนหลับ และเหล่าสาวกกลัวและไปปลุกพระองค์ เหตุการณ์ที่บันทึกในมาระโกนี้ว่าพระบิดาสั่งสร้างพายุใหญ่คลื่นพัดเข้าในเรือ พระเยซูเหนื่อยและนอนหลับอยู่บนหมอนที่ท้ายเรือ และเหล่าสาวกทั้งหมดหวาดกลัวและไปปลุกพระองค์ จุดแตกต่างระหว่างพระคำสอนในที่นี้คือ วิธีที่เหล่าสาวกเรียกพระเยซูเจ้าเมื่อพวกเขาเข้ามาด้วยกัน เป็นกลุ่มเพื่อปลุกพระองค์ ในมาระโกพวกเขาเรียกพระองค์ว่า “พระอาจารย์” ในมัทธิวเรียกพระองค์ว่า “พระองค์โปรดช่วยพวกเรา” และในลูกาพวกเขาเรียกพระองค์ว่า “นายท่าน นายท่าน”

Q: Why do we have three different ways the disciples called to Jesus? **A:** Keep in mind that the disciples were all common men and frightened by the storm and all rushed to look for the Lord to awake Him. Each one called to the Lord with loud voice in their own way and that is why each Gospel gives a different dialog to reflect that there were many ways the disciples called to the Lord; each according to their own heart, in that time what was in their heart they will address the Lord.

คำถาม: ทำไมเราจึงมีสามอย่างที่เหล่าสาวกเรียกพระเยซู? **คำตอบ:** คิดไว้เสมอว่า เหล่าสาวกเป็นคนธรรมดา และเมื่อมีความกลัวต่อลมพายุและรีบไปปลุกพระองค์ แต่ละคนเรียกพระองค์ด้วยเสียงอันดังในทางของแต่ละคน และนั่นคือทำไมในหนังสือแต่ละเล่มให้คำแตกต่างกันเพื่อแสดงให้เห็นว่าเหล่าสาวกเรียกพระองค์ว่าอย่างไร แต่ละแบบขึ้นอยู่กับใจของแต่ละคน ว่าในเวลานั้นสิ่งที่อยู่ในใจพวกเขาแล้วพวกเขาจะเรียกพระองค์อย่างไร

Bring out first the definition of each name. Some called Jesus “Teacher”; in this term as accepting that the person has put the Lord above them and being below the Teacher. That is the heart of the person to accept that they are below, and also accept the Lord’s teaching; to be a disciple of the Lord you need to accept Jesus’ teaching. Some called Jesus “Lord”; when the person calls out as Lord, that person had already accepted to be a servant of the Lord Jesus; only the servant will call out right away Lord. Some called Jesus as “Master”; the person who called the Lord Master has pronounced the Lord to be above all and they are below, and also have shown they are willing to receive the orders from the Master; here you can use the term “listen and obey” when you call Master.

สิ่งแรกนำความหมายของแต่ละชื่อออกมา บางคนเรียกพระเยซูว่า “พระอาจารย์” ในที่นี้หมายความว่าผู้นั้นได้ยอมรับว่าพระองค์อยู่เหนือพวกเขา และอยู่ภายใต้พระอาจารย์ นั่นคือใจของคนที่ยอมรับว่าพวกเขาอยู่ภายใต้ และยอมรับคำสอนของพระองค์ เป็นสาวกของพระองค์เราต้องยอมรับคำสอนของพระเยซู บางคนเรียกพระเยซูว่า “พระเจ้า” เมื่อผู้หนึ่งเรียกว่าพระเจ้า ผู้นั้นได้ยอมรับเป็นผู้รับใช้ของพระเยซู มีเพียงผู้รับใช้จะเรียกพระองค์ในทันทีอย่างนั้น บางคนเรียกพระเยซูว่า “นายท่าน” ผู้ที่เรียกพระองค์ว่านายท่านได้แสดงว่าพระองค์อยู่เหนือทุกอย่างและพวกเขาอยู่ภายใต้ และเช่นเดียวกันได้แสดงให้เห็นว่าพวกเขายอมรับคำสั่งจากนาย ในที่นี้เราสามารถใช้ในการความหมายว่า “เชื่อฟังและยอมรับ” เมื่อนายเรียก

To call someone God, you see the different ways, a group does not have the same words, in each Gospel pay attention to it, always one will call the Lord Jesus as Teacher, some come by and call as Master, others will glorify always and call as Lord; now is a difference in calling but no difference, since there is only one God, but for each has different meaning. Think of yourself as well how would you call the Lord? Think on that. The disciples come to the Lord to wake Him up as a group and each one in the group addresses the Lord in different way, one calls to Him as Teacher, one as Master and other as Lord; the Gospels, each one gives one account showing who Jesus was for His own disciples.

ผู้ที่เรียกบางคนว่าพระเจ้า เราเห็นความต่างวิธี ในกลุ่มคนไม่มีคำเดียวกัน ในหนังสือแต่ละเล่มให้ความสนใจด้วย ตลอดเวลาผู้ที่เรียกพระเยซูว่าพระอาจารย์ บางคนมาโดยเรียกว่าเจ้านาย คนอื่นจะบูชาตลอดเวลาและเรียกว่าพระเจ้า เวลานี้ความแตกต่างในการเรียกแต่ไม่มีตัวแตกต่างเนื่องด้วยมีเพียงพระเจ้าองค์เดียว แต่ในแต่ละคนมีความหมายต่างกัน คิดถึงตนเองเช่นกันเราจะเรียกพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร? คิดถึงสิ่งนี้ เหล่าสาวกมาหาพระองค์เพื่อปลุกพระองค์ให้ตื่นมาเป็นกลุ่มและแต่ละคนในกลุ่มเรียกแตกต่างกันไป คนหนึ่งเรียกพระองค์ว่าพระอาจารย์ อีกคนเรียกเจ้านาย และคนอื่นเรียกพระผู้เป็นเจ้า ในพระคำสอน แต่ละคนให้ในแต่ละที่เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเยซูคือใครต่อเหล่าสาวกของพระองค์

Part 3: (Mark 39, Matthew 8:26b, Luke 8:24b). Each Gospel gives a snap shot of the discussion between the Lord and the disciples. In each situation the Lord teaches His disciples, all the time the Lord will teach His disciples as a Teacher and Master, that is always, teaching and ordering. The main point of this part is that Jesus is the Son of God and He has power over the nature by His Word and peace is in His Word. In Mark we are given the Words Jesus used to calm the storm “Peace, be still!” Concentrate on these two words, peace for the whole earth and nature; when you find that peace you will be still and waiting for the Lord guidance. The Lord speaks in the peace of your heart; you can feel it clearer if you are still. Not just remember the words, practice as well, you never gain benefit by knowing the Word and not practicing. In this place it tells clearly, peace be still, the Lord will not say

things lightly without meaning; here is the place showing. To have peace in you come to the Word and you will find that peace. Not the peace of the mind alone, but the peace of the soul; you will feel it deep peace. You will know the difference, not the peace in the head but peace of the soul; everybody has that chance to feel it, but never pay attention and think of the difference that you feel. Jesus is speaking to nature as well “peace”, and the nature obeys but men does not obey. In this place it shows all humans that the nature obeys suddenly, just the words come out from the mouth of the Lord and the nature obeys. The peace is in His Word, the nature can find it and obeys, so the men can, by obeying His Word.

ส่วนที่3: (มาระโก 39 มัทธิว 8:26 ลูคา 8:24) พระหนึ่งสื่อแต่ละเล่มแสดงถึงแต่ละจุดของการสนทนาระหว่างพระองค์และเหล่าสาวก ในแต่ละเหตุการณ์พระองค์สอนเหล่าสาวกของพระองค์ ตลอดเวลาพระองค์สอนเหล่าสาวกของพระองค์ตั้งพระอาจารย์และเจ้านายที่ตลอดเวลาได้สอนและออกคำสั่ง จุดสำคัญในส่วนนี้คือว่า พระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้าและเป็นเจ้าและพระองค์มีอำนาจเหนือธรรมชาติ โดยพระคำพูดของพระองค์และสันติในพระคำพูดของพระองค์ ในมาระโกเราได้รับรู้พระคำที่พระเยซูใช้เพื่อให้หายเจ็บ “สันติจงสงบเยียบชิว” ให้ความสนใจต่อคำทั้งสองนี้ สันติต่อโลกทั้งโลกและธรรมชาติ เมื่อเราพบสันติและอยู่เยียบและรอพระเจ้าแนะนำ พระเจ้าพูดอย่างสันติในใจของเรา เราสามารถรู้สึกได้ชัดเมื่อเราอยู่สงบเยียบไม่ใช่จำเพียงคำสอนปฏิบัติตามด้วย เราไม่ได้รับผลประโยชน์เพียงแต่รู้พระคำสอนเท่านั้นและไม่ปฏิบัติตาม ในที่นี้ได้บอกชัด สันติสงบเยียบชิวพระองค์จะไม่พูดอย่างไร้ความหมาย ในที่นี้ได้แสดงให้เห็นชัด ความสงบจะมาจากคำสอนและเราจะพบความสงบนั้น ไม่ใช่ความสงบในความคิดเพียงอย่างเดียวแต่เป็นความสงบของวิญญาณ เราจะรู้สึกถึงความสงบลึกภายใน เรารู้ถึงความแตกต่าง ไม่ใช่สันติในความคิดแต่สันติในวิญญาณทุกคนได้มีโอกาสได้รู้สึกแต่ไม่เคยสนใจและคิดถึงความแตกต่างที่เราารู้สึก พระเยซูได้บอกแก่ธรรมชาติเช่นกัน “สงบเยียบ” และธรรมชาติเชื่อฟังแต่คนไม่เชื่อฟัง ในที่นี้ได้บอกแก่มนุษย์ทุกคน ธรรมชาติเชื่อฟังในทันที เมื่อคำพูดออกจากปากของพระเจ้าธรรมชาติเชื่อฟัง ความสงบในคำพูดของพระองค์ธรรมชาติสามารถพบและเชื่อฟัง ดังนั้นมนุษย์สามารถทำได้ โดยเชื่อคำพูดของพระองค์

Part 4: (Mark 40, Matthew 8:26a, Luke 8:25a). **Q:** In each Gospel the words of the Lord are slightly different, but the meaning is the same, why the difference? **A:** It is slightly different because it has a reason to be, each Gospel gives different angle for the inner soul to see. The Lord has mercy to all, the humans coming after the disciples will read each Gospel and benefit in each way differently. A slight difference in the Gospel itself makes a big difference for each person that reads it; it is a purpose to be different in each Gospel. Ask yourself which one is for you that touches you first, and if you ask someone else, the point of touch it won't be the same.

ส่วนที่4: (มาระโก 40 มัทธิว 8:26 ลูคา 8: 25ก) **คำถาม:** ในหนังสือแต่ละเล่มคำที่พระองค์ใช้แตกต่างกันไปเล็กน้อย แต่มีความหมายเช่นเดียวกันทำไมจึงแตกต่าง? **คำตอบ:** แตกต่างเล็กน้อยเพราะมีสาเหตุให้เป็นไป คำสอนในแต่ละเล่มให้แง่มุมแตกต่างกันเพื่อส่วนในของวิญญาณจะได้เห็นพระผู้เป็นเจ้ามีเมตตาต่อคนทุกคน มนุษย์ที่มาภายหลังจากเหล่าสาวกจะอ่านหนังสือแต่ละเล่มและแต่ละคนได้รับผลประโยชน์ต่างกัน ส่วนแตกต่างเล็กน้อยในแต่ละเล่มทำให้มีความแตกต่างมากในแต่ละคนที่อ่าน มันมีจุดประสงค์ที่แตกต่างกันไปในหนังสือแต่ละเล่ม ตามตัวเองว่าหนังสือเล่มใดที่ให้ความรู้สึกแก่ตนเองก่อน และถ้าถามผู้อื่น ถึงจุดที่สัมผัสจะไม่เป็นเช่นเดียวกัน

Q: When a Gospel quotes the words of the Lord why there are differences in each Gospel? **A:** These are partial quotes, meaning that the Holy Spirit dictated the words that the Lord has spoken to each disciple in different way, there was a long conversation, but the Holy Spirit divided the parts for each Gospel, so all Gospels will complement each other; but also, the conversation was more than it is given in all three Gospels combined, some conversation is not shared.

“Why are you fearful? have you not yet faith?” This is not a rebuke, but this is the way to make their faith grow. By confronting them, each person's heart will search for the answer; the Lord wants to help them to lift up their faith. They may think they have faith, but can they use that faith when the situation comes? This confrontation will work in each disciple to use their faith to fight in the future, they all need this.

คำถาม: เมื่อในหนังสือได้ใช้คำที่พระองค์พูดทำไมในหนังสือแต่ละเล่มจึงแตกต่างกัน? **คำตอบ:** นี่คือนางส่วนของคำกล่าว ความหมายว่าเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้บอกคำที่พระผู้เป็นเจ้าได้พูดแก่สาวกแต่ละคนในวิธีต่างกัน เป็นคำสนทนาอันยาวนาน แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์แบ่งส่วนให้สำหรับหนังสือแต่ละเล่ม ดังนั้นหนังสือทุกเล่มจะให้ข้อสนับสนุนต่อกันและกัน แต่ด้วยกัน คำสนทนานั้นมีมากกว่าที่ให้ในหนังสือทั้งสามเล่มรวมกัน คำสนทนาบางอย่างไม่ได้แบ่งให้

“ทำไมเจ้ากลัวอย่างนี้? เจ้ายังไม่มีเชื่ออีกหรือ?” นี่ไม่ใช่การติเตียน แต่เป็นวิธีสร้างความเชื่อ โดยเผชิญหน้ากับพวกเขา ใจของแต่ละคนจะแสวงหาคำตอบ พระเจ้าต้องการช่วยความเชื่อของพวกเขา พวกเขาคิดว่าพวกเขามีความเชื่อ แต่พวกเขาสามารถใช้ความเชื่อนั้นเมื่อมีเหตุการณ์มาถึงการเผชิญหน้า? การพูดซึ่งหน้าแบบนี้จะช่วยให้การทำงานของพวกเขาแต่ละคนเพื่อใช้ผู้ในอนาคต พวกเขาทั้งหมดต้องมีส่วนนี้

Part 5: (Mark 4:1, Matthew 8:27, Luke 8:25b). In this part again, we have slight differences in each Gospel as per quoting the words of the disciples, but we should follow the main point for all Gospels. Look in another way as well, this miracle also proves to them, and make them come to accept who the Lord is, just a human or the Lord? It is a turning point for them, and creates the question in them, can He be just a human? It is important for them, always they will think as they follow Him. In their head always, He is not just a human, that what the Lord, in all who believe in Him, wants to see as the disciples have come to see in that time who He is; even the nature obeys Him, “can He be just a human?” that all humans should think about.

ส่วนที่ 5: (มาระโก 4:1, มัทธิว 8:27, ลูกา 8:25ข) อีกครั้งในส่วนนี้ เราจะเห็นความแตกต่างของหนังสือแต่ละเล่มเมื่อสาวกแต่ละคนได้กล่าวอ้างถึงคำสอน แต่เราควรติดตามจุดสำคัญของหนังสือทั้งหมด มองในทางอื่นเช่นกัน สิ่งปฏิหารนี้ได้พิสูจน์แก่พวกเขา และทำให้พวกเขายอมรับว่าพระองค์คือใคร เพียงมนุษย์หรือพระผู้เป็นเจ้าของ? มันเป็นจุดหมกกลับสำหรับพวกเขา และสร้างคำถามในพวกเขา พระองค์เป็นเพียงมนุษย์? มันสำคัญต่อพวกเขาตลอดเวลาพวกเขาจะคิดเมื่อติดตามพระองค์ ในหัวของพวกเขาตลอดเวลา พระองค์ไม่ได้เป็นเพียงมนุษย์เท่านั้น พระผู้เป็นเจ้าของคืออะไรในทุกคนที่เชื่อในพระองค์ต้องการจะเห็นสิ่งที่เหล่าสาวกได้เห็นในเวลาที่พระองค์เป็นพระองค์ แม้แต่ธรรมชาติก็ยังเชื่อฟัง “พระองค์จะเป็นเพียงมนุษย์ได้อย่างไร?” นั่นคือสิ่งที่มนุษย์ควรจะคิด

Footnotes:

- a. Mark 4:19 Or, age
- b. Mark 4:28 Or, yieldeth
- c. Mark 4:29 Or, alloweth
- d. Mark 4:29 Or, sendeth forth
- e. Mark 4:31 Greek As unto.

Life and Faith Applications. 1) Your heart is the ground for the Word of God; come with open and clean heart to the Word of God so you will understand the Word. 2) Show that you are a Christian and do not be ashamed to display your Bible and talk about the Word of God with others. 3) If you use the Word of God to shield your soul the dark cannot snatch you, but when you ignore the Word you have opened the door for the dark to come in. 4) Ask the Holy Spirit in the name of Jesus to guide you in understanding about the true Bible. 5) As a Christian spread out your hands to help someone if you can, the Lord will also stretch out His hand and go along with that help. 6) When someone comes to the Lord, the Lord will always give a gift that you can use for serving, treasure it, the gift is not for being treated as not important; some gift may be some small thing, but is not small in the eyes of the Lord and you are called to use it. 7) The peace is in God’s Word and nature can find it and obey, so people can find it by obeying His Word.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ใจของเราคือดินสำหรับคำสอนของพระเจ้า มาด้วยใจที่เปิดและสะอาดเพื่อคำสอนของพระเจ้า แล้วเราจะเข้าใจพระคำสอน 2) แสดงตนว่าเราคือคริสเตียนและอย่าอายที่จะโชว์พระคัมภีร์และพูดกับผู้อื่นถึงคำสอนของพระเจ้า 3) ถ้าเราใช้พระคำสอนของพระเจ้าเป็นเกราะคุ้มครองวิญญาณความมืดไม่สามารถจับเรา แต่เมื่อเราไม่สนใจต่อคำสอนเราได้เปิดประตูให้แก่ความมืดเข้ามา 4) ขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระนามของพระเยซูให้ช่วยในความเข้าใจเกี่ยวกับพระคัมภีร์ที่แท้จริง 5) เป็นคริสเตียนยื่นมือออกไปช่วยคนบางคนหากสามารถทำได้ พระเจ้าจะยื่นมือของพระองค์ไปช่วยเพื่อช่วย 6) เมื่อผู้ใดมาหาพระเจ้า พระองค์ตลอดเวลาจะให้ของขวัญซึ่งเราสามารถให้เพื่อช่วย ถนอมไว้ อย่าทำให้ของขวัญเป็นเหมือนไม่สำคัญ ของขวัญบางอย่างอาจจะเป็นสิ่งเล็กๆ แต่มันไม่เล็กในสายตาของพระเจ้าและเราได้รับเรียกเพื่อใช้ 7) ความสงบในคำพูดของพระเจ้าและธรรมชาติสามารถหาพบและเชื่อฟัง ดังนั้นมนุษย์สามารถหาพบและควรเชื่อฟังคำของพระเจ้า